

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0377/2012

15.11.2012

JELENTÉS

„Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2011. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról
(2012/2145(INI))

Külügyi Bizottság

Előadó: Leonidas Donskis

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
I. MELLÉKLET	38
II. MELLÉKLET	69
VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	73
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	78

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

„Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2011. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról

(2012/2145(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, az Emberi Jogok Európai Egyezményére, az Európai Unió Alapjogi Chartájára, valamint más kulcsfontosságú emberi jogi szerződésekre és jogi eszközökre,
- tekintettel a Külügyek Tanácsa által 2012. június 25-én elfogadott, „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2011. évi éves uniós jelentésre,
- tekintettel „Az emberi jogok helyzete a világban és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikája, ideértve az Unió emberi jogokkal kapcsolatos stratégiai politikájára gyakorolt hatásait is” című éves jelentéséről szóló, 2012. április 18-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a Külügyek Tanácsa által 2012. június 25-én elfogadott, emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos uniós stratégiai keretre és cselekvési tervre (11855/12),
- tekintettel az Európai Unió emberi jogokért felelős különleges képviselőjének kinevezéséről szóló, 2012. július 25-i 2012/440/KKBP tanácsi határozatra,
- tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és az Európai Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett „Emberi jogok és demokrácia az Európai Unió külső tevékenységének középpontjában – egy hatékonyabb megközelítés felé” című, 2011. december 12-i közös közleményére (COM(2011)0886),
- tekintettel az Európai Unió emberi jogokra vonatkozó irányvonalaira,
- tekintettel az Európai Külügyi Szolgálatról szóló, 2010. július 8-i állásfoglalására²,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 2011. május 3-i 65/276. számú határozatára az Európai Uniónak az ENSZ munkájában történő részvételéről,
- tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i Millenniumi Nyilatkozatára (A/Res/55/2), valamint az ENSZ Közgyűlésének határozataira,
- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróságnak nyújtott uniós támogatásról: a kihívásokkal való szembenézésről és a nehézségek leküzdéséről szóló, 2011. november 17-i állásfoglalására³, a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumának tárgyában Kampalában (Uganda) (2010. május 31. és június 11. között) megtartott Felülvizsgálati

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0126.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0280

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0507.

Konferenciáról szóló, 2010. május 19-i állásfoglalására¹, valamint az Európai Unió által ez alkalommal tett ígéretekre²,

- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróságról szóló, 2011. március 21-i 2011/168/KKBP tanácsi határozatra³, valamint a Nemzetközi Büntetőbíróságról szóló, 2011. július 12-i határozat nyomán követéséről szóló felülvizsgált cselekvési tervre,
- tekintettel az európai szomszédságpolitika felülvizsgálatáról szóló, 2011. december 14-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a Bizottságnak az Európai Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett „Partnerség a demokráciáért és a közös jólétért a dél-mediterrán térséggel” című, 2011. március 8-i közös közleményére (COM(2011)0200),
- tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a Bizottságnak „Az átalakuló szomszédság új megközelítése” című, 2011. május 25-i közös közleményére (COM(2011)0303),
- tekintettel a Külügyek Tanácsa 3101. ülésén az európai szomszédságpolitikáról 2011. június 20-án elfogadott következtetésekre,
- tekintettel a Külügyi Tanácsnak a 2011. december 1-jén tartott 3130. ülésén elfogadott, a demokrácia megteremtését célzó európai kezdeményezésről szóló következtetéseire, valamint a COREPER keretében, 2011. december 15-én elfogadott, a demokrácia megteremtését célzó európai kezdeményezés létrehozásáról szóló nyilatkozatra,
- tekintettel az Európai Demokrácia Alapítvány (EDA) esetleges létrehozásának módozatairól szóló, a Tanácshoz intézett 2012. március 29-i ajánlására,
- tekintettel a demokratizálódást támogató uniós külpolitikákról szóló 2011. július 7-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „A vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó megújult uniós stratégia (2011–2014)” című, 2011. október 25-i közleményére,
- tekintettel az EU által korlátozó intézkedések alá vetett, személyes és kereskedelmi érdekeltségeiket az EU határain belül érvényesítő vezetőkkel rendelkező rendszerekkel szembeni következetes politikáról szóló, a Tanácshoz intézett 2012. február 2-i

---

¹ HL 161 E, 2010.5.31., 78. o.

² <http://www.icc-cpi.int/NR/rdonlyres/18B88265-BC63-4DFF-BE56-903F2062B797/0/RC9ENGFRASPA.pdf>

³ HL L 76., 2011.3.22., 56. o.

⁴ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0576.

⁵ HL C 291. E, 2011.10.4., 171. o.

ajánlására¹,

- tekintettel az ENSZ különleges előadójának a lelkiismereti és véleménynyilvánítási szabadsághoz való jog előmozdításáról és védelméről szóló 2011. május 16-i jelentésére (A/HRC/17/27), amely hangsúlyozza a lelkiismereti és véleménynyilvánítási szabadsághoz való jogra vonatkozó nemzetközi emberi jogi normáknak és szabványoknak az internetre mint kommunikációs eszközre való alkalmazhatóságát,
- tekintettel a digitális menetrendért felelős biztos a „szabad háló” stratégiáról szóló, 2011. december 12-i közleményére,
- tekintettel az ENSZ különleges előadójának az emberi jogi jogvédők helyzetéről szóló, 2011. július 28-i jelentésére (A/66/203),
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a halálbüntetés alkalmazására vonatkozó moratóriumról szóló, 2010. december 21-i határozatára (A/RES/65/206),
- tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni egyezményre,
- tekintettel a foglyok CIA általi állítólagos szállításáról és európai országokban történő illegális fogva tartásáról szóló 2012. szeptember 11-i állásfoglalására (2012/2033(INI))²,
- tekintettel az ENSZ különleges előadójának a kínzásról és egyéb kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmódról vagy büntetésről és a magánzárkáról – a pszichiátriai klinikát is beleértve – szóló, 2011. augusztus 5-i időközi jelentésére (A/66/268),
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325., 1820., 1888., 1889. és 1960. számú határozatára,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa által 2011. május 13-án elfogadott, a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. és 1820. számú ENSZ BT-határozatok uniós végrehajtására vonatkozó átfogó megközelítés európai uniós mutatóiról szóló jelentésre,
- tekintettel a közös biztonság- és védelempolitikáról szóló, a 2011. december 1-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Változtatási program: az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tétele” című, 2011. október 13-i bizottsági közleményre (COM(2011)0637),
- tekintettel a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre (CEDAW) és annak fakultatív jegyzőkönyvére,
- tekintettel a nők elleni erőszak és a családon belüli erőszak megelőzéséről és az azzal szembeni küzdelemről szóló egyezménynek az Európa Tanács miniszteri tanácsa általi,

---

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0018.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0309.

2011. április 7-i elfogadására,

- tekintettel a gyermekek jogairól szóló ENSZ-határozatokra, legutóbb a 2012. április 4-én elfogadott ENSZ-határozatra,
  - tekintettel az ENSZ EJT emberi jogokról, szexuális irányultságról és nemi identitásról szóló 2011. június 17-i határozatára,
  - tekintettel az Európai Uniónak a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményhez való, 2011. január 22-i csatlakozására, amely az első olyan emberi jogi ENSZ-egyezmény, amelyet az Európai Unió mint „regionális integrációs szervezet” ratifikált,
  - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa által kiadott, a munkán és a származáson alapuló megkülönböztetés tényleges felszámolásáról szóló ENSZ-alapelvek és -iránymutatások tervezetére (A/HRC/11/CRP.3),
  - tekintettel a kaszt szerinti megkülönböztetésre vonatkozóan az ENSZ emberi jogi főbiztosa, az ENSZ-egyezmény alapján létrehozott testületek által, és a különleges ENSZ-eljárások keretében kifejtett észrevételekre és ajánlásokra, kiemelve különösen a különleges ENSZ-előadónak a rasszizmus, a fajon alapuló megkülönböztetés, az idegengyűlölet és az ezekhez társuló intolerancia jelenkori formáiról szóló, 2011. május 24-i jelentését (A/HRC/17/40),
  - tekintettel a valláson vagy meggyőződésen alapuló intoleranciáról, hátrányos megkülönböztetésről és erőszakról szóló, 2011. február 21-i tanácsi következtetésekre, és az ENSZ Közgyűlésének a személyekkel szembeni, valláson vagy meggyőződésen alapuló intolerancia, negatív sztereotípiák, megbélyegzés, megkülönböztetés, erőszak vagy erőszakra való uszítás elleni küzdelemről szóló, 66/167. számú határozatára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0377/2012),
- A. mivel a szerződések arra kötelezik az Európai Uniót, hogy külső fellépését a demokrácia, a jogállamiság elvére, az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemes és oszthatatlan voltának elvére, az emberi méltóság tiszteletben tartására, az egyenlőség és a szolidaritás elvére, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányában és a nemzetközi jogban foglalt elvek tiszteletben tartására alapozza;
- B. mivel az igazságosság, a jogállamiság, a minden bűncselekményért – többek között a nemzetközi közösség egészét érintő legsúlyosabb büntettekért – való elszámoltathatóság, a tisztességes eljárás és a független igazságszolgáltatás az emberi jogok védelmének nélkülözhetetlen elemei és a fenntartható béke tartóoszlopai;
- C. mivel a demokrácia és a jogállamiság a legfőbb biztosítéka az emberi jogok és alapvető

szabadságok érvényesülésének, a megkülönböztetés valamennyi formája kiküszöbölésének, az egyénekkkel és a közösségekkel szembeni toleranciának és mindenki egyenlőségének;

- D. mivel az arab tavasz eseményeinek tanulságai minden bizonnyal a továbbiakban is lendületet adnak az EU-nak ahhoz, hogy felülvizsgálja és javítsa a többek között az emberi jogi jogvédőkre, a nemzetközi humanitárius jogra, az EU harmadik országokkal – valamint a civil társadalommal, többek között a nem kormányzati szervezetekkel és az alulról építkező mozgalmakkal – folytatott emberi jogi párbeszédeire és a közösségi médiára vonatkozó uniós szakpolitikákat, és biztosítsa az azok közötti koherenciát;
- E. mivel az EU feladata a vele nemzetközi – többek között kereskedelmi – megállapodásokat aláíró országok segítése ezen alapvető elvek megvalósításában, különösen a megállapodások részét képező, a demokráciára és az emberi jogokra vonatkozó záradékok szigorú tiszteletben tartásának biztosítása mellett;
- F. mivel az internet-hozzáférés kulcsfontosságú eleme az információhoz való hozzáférésnek, a véleménynyilvánítás szabadságának, a sajtószabadságnak, a gyülekezési szabadságnak, valamint a gazdasági, szociális, politikai és kulturális fejlődésnek; mivel az EU-nak offline és online egyaránt védenie kell és elő kell mozdítania az emberi jogokat;
- G. mivel a világ számos országában egyre gyakrabban tapasztalható, hogy kormányok és nem állami szereplők megsértik a gondolat, a meggyőződés, a vallás és a lelkiismeret szabadságát, és mivel ennek következménye egyes személyek és vallási közösségek, illetve kisebbségek és laikusok hátrányos megkülönböztetése és intolerancia velük szemben;
- H. mivel a nők szerepe és teljes mértékű részvétele a politikai, gazdasági és szociális szférában alapvető fontosságú, különösen a háborút követő békeépítő folyamatokban, a demokratikus átmenet tárgyalásaiban és a konfliktusrendezési, megbékélési és stabilizálási folyamatokban;
- I. mivel „Az EU éves jelentése az emberi jogok és a demokrácia helyzetéről a világban” című dokumentum és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikája nem lehet csupán a múltbeli eredmények és hibák átgondolása és ezen eredmények vagy hibák felülvizsgálata, hanem az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatos uniós stratégiát és cselekvési tervet ösztönző dokumentumként is kell szolgálnia; mivel ideális esetben minden további éves jelentésnek kézzelfoghatóan és rendszeresen hozzá kell járulnia az EU emberi jogi politikájának javításához világszerte;

Az Unió 2011-es éves jelentése

1. üdvözli az emberi jogok és a demokrácia világbeli helyzetéről szóló 2011-es éves uniós jelentés elfogadását; üdvözli, hogy a Bizottság alelnökének / a főképviselőnek (VP/HR) módjában állt az éves jelentést a Parlament júniusi plenáris ülésén előterjeszteni, és ezzel visszatértek a szokásos gyakorlathoz;
2. tudomásul veszi az éves jelentés kidolgozása tekintetében az elmúlt években tett

előremutató lépéseket, hangsúlyozza azonban az előrelépésre kínálgzó lehetőségeket;

3. úgy véli, hogy az emberi jogok és a demokrácia helyzetéről szóló éves jelentésnek az EU e téren végzett munkájáról tájékoztatást nyújtó fontos eszköznek kell lennie, és hozzá kell járulnia az uniós fellépések láthatóságának javításához; felhívja az alelnököt / főképviselőt, hogy a jövőbeni éves jelentések kidolgozása során aktívan és módszeresen konzultáljon a Parlamenttel, és számoljon be arról, hogy miként vette figyelembe a Parlament állásfoglalásait;

Általános szempontok

4. üdvözli az EU emberi jogi stratégiai keretének 2012. június 25-i elfogadását; sürgeti az uniós intézményeket, hogy egymással együttműködve biztosítsák a keret időben történő és megfelelő végrehajtását annak érdekében, hogy hitelt érdemlően teljesüljön az Unió szerződésbe foglalt kötelezettségvállalása, mely szerint az emberi jogokon, a demokratikus értékeken és a jogállamiságon alapuló, elvi alapon rögzített, határozott külső politikára kell törekedni, a kettős mérce alkalmazásának elkerülésével;
5. sürgeti a Tanácsot, a Bizottságot, az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ) és a Parlamentet, hogy szorosan működjenek együtt egy következetes, ambiciózus és hatékony, e stratégiai kereten alapuló európai emberi jogi politika végrehajtása terén a világban, felhasználva az uniós fejlesztési támogatásokat és az Európai Demokrácia Alapítvány által kínált lehetőségeket;
6. ajánlja, hogy a Tanács és az EKSZ végezze el az új emberi jogi csomag, különösen a cselekvési terv féldős értékelését; kitarthat, hogy a folyamat során a Parlamenttel széles körű konzultációt kell folytatni és rendszeresen tájékoztatni kell, továbbá hogy a civil társadalmat is be kell vonni ebbe a folyamatba;
7. üdvözli az EU emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőjének megbízatását és a Tanács brüsszeli székhelyű Emberi Jogi Munkacsoportjának (COHOM) tervezett létrehozását; várakozással tekint a Parlamenttel való szoros – mindenekelőtt az EUSZ 36. cikkének rendelkezéseivel összhangban folytatandó – együttműködésükre;
8. elvárja, hogy a COHOM – az EU külső és belső emberi jogi politikája közötti következetesség megoldása érdekében – fokozza az együttműködést az alapvető jogokkal foglalkozó állandó tanácsi munkacsoporttal (FREMP); hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Európai Unión belül egységes rendszert alkotó, következetes és példamutató, az alapvető értékekkel és elvekkel összhangban álló politikák álljanak rendelkezésre annak érdekében, hogy a lehető legnagyobb legyen az EU hitelessége és az uniós emberi jogi politikák hatékonysága, valamint ténylegesen érvényesülhessen az emberi jogok egyetemessége;
9. üdvözli azt a pozitív hatást, amelyet az EU a Lisszaboni Szerződés által megteremtett jogi személyiségének az ENSZ fogyatékkal élő személyek jogairól szóló egyezményének 2010. decemberi aláírása céljából történő gyakorlása révén a belső és külső politikák koherenciájára gyakorolt; felszólít arra, hogy alkalmazzanak hasonló megközelítést más nemzetközi emberi jogi szerződések és egyezmények esetében is; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy e téren proaktív megközelítés alkalmazásával kezeljék az abból a

helyzetből adódó kedvezőtlen hatásokat, hogy az uniós tagállamok egyenként írják alá és ratifikálják más jelentős külső szerződéseket és egyezményeket;

10. sürgeti az alelnököt/főképviselet, az EKSZ-t, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a hatékonyság érdekében biztosítsák az összhangot és a következetességet az emberi jogok és a demokrácia harmadik országokban fennálló helyzetével kapcsolatban a különböző külső pénzügyi eszközök és a meglévő és tervezett európai uniós teljesítményértékelési, nyomon követési és értékelési tevékenységek között, beleértve többek között a következőket: a bővítéshez és a szomszédságpolitikához kapcsolódó helyzetjelentések emberi jogokkal és demokráciával foglalkozó fejezetei; az európai szomszédságpolitika tekintetében az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozóan meghatározott „többért többet” elv értékelése; az emberi jogok tervezett felvétele a jogalkotási és nem jogalkotási javaslatokhoz, valamint regionális vagy kétoldalú – akár kereskedelmi, partnerségi és társulási, akár együttműködési – megállapodásokhoz végzett hatásvizsgálatokba; az európai uniós segélyezési módozatok (különösen a költségvetési támogatás) alkalmazása során az emberi jogi értékelés bevezetésére irányuló bizottsági terv; az emberi jogi egyezmények GSP+ országokban történő tiszteletben tartásának vizsgálatára irányuló ellenőrző mechanizmus végrehajtásának megerősítése; az Unió választási megfigyelő missziója által készített jelentések későbbi használatának rendszeressé tétele; az Európai Unió Tanácsa által a teljesítményértékelésre, valamint az emberi jogokkal, a nemekkel és a fegyveres konfliktusban érintett gyermekekkel kapcsolatos szempontok folyamatos és módszeres mérlegelésére helyezett hangsúly a KBVP-missziók tanulságokról szóló dokumentumaiban;
11. üdvözli a politikák legmegfelelőbb és leghatékonyabb módon történő végrehajtását célzó, az egyes országokra vonatkozó emberi jogi országstratégiák elfogadását; elismeri az Unió helyi küldöttségeinek kulcsfontosságú szerepét az egyedi körülményekhez szabott országstratégiák kidolgozásában és nyomon követésében, kiemeli azonban az EKSZ koordináló feladatát az emberi jogi stratégiai keretben és az uniós iránymutatásokban meghatározott európai uniós emberi jogi politika prioritásai következetes alkalmazásának biztosításában; kiemeli annak fontosságát, hogy az Unió küldöttségeiben, valamint a KBVP-missziókban és -műveletekben kiépüljön az emberi jogokkal és a demokráciával foglalkozó kapcsolattartási pontok hálózata; sürgeti az alelnököt / főképviselet, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy az emberi jogi kérdésekkel kapcsolatos helyi szintű munka tekintetében legjobb gyakorlatként fogadják el az Unió küldöttségeinek és az uniós tagállamok nagykövetségeinek körében kialakított emberi jogi munkacsoportokat; szorgalmazza továbbá a civil társadalom képviselőivel, az emberi jogi jogvédőkkel és a nemzeti parlamentek tagjaival való rendszeres kapcsolattartást; támogatja az EKSZ célját, hogy az EKSZ, a Bizottság, az Unió küldöttsége és a KBVP-misszió személyzetének, valamint az Európai Unió harmadik országokkal kapcsolatban álló ügynökségeinek – kiváltképpen a FRONTEx-nek – nyújtsanak képzést az emberi jogok és a demokrácia témakörében; kéri, hogy fordítsanak megkülönböztetett figyelmet arra, hogy meg kell védeni az emberi jogok védelmezőit. úgy véli, hogy a nagyobb fokú hatékonyság, eredményesség és következetesség biztosítása érdekében az emberi jogi országstratégiákat be kell építeni az EU közös kül- és biztonságpolitikájába, közös biztonság- és védelempolitikájába, kereskedelmi és fejlesztési politikáiba, a földrajzi és a tematikus programokba egyaránt;

Az Európai Unió fellépése az ENSZ-ben

12. üdvözli az Európai Unió azon törekvéseit, amelyek az emberi jogi munkának az ENSZ rendszerén belüli támogatására és fellendítésére irányulnak, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa 2011-es felülvizsgálatának befejezését is beleértve; kiemeli, hogy továbbra is fontos az ENSZ Emberi Jogok Főbiztosának Hivatala függetlenségének, valamint az ENSZ tematikus és országspecifikus emberi jogi különleges előadóinak támogatása, és várakozással tekint az EU újonnan kinevezett, emberi jogokért felelős különleges képviselőjével folytatott szoros együttműködésükre; hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy az Európai Unió 2011. január 22-én csatlakozott a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményhez, amely az első olyan emberi jogi ENSZ-egyezmény, amelyet az Európai Unió mint jogi személy ratifikált;
13. üdvözli, hogy az uniós tagállamok az élen járva támogatták az ENSZ emberi jogi rendszerének hitelességét azzal, hogy közösen állandó befogadást biztosítottak az ENSZ emberi jogokkal kapcsolatos valamennyi különleges eljárásának, kezdeményezték az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa Líbiával foglalkozó különleges ülésének összehívását, ahol a Líbia EJT-tagságának felfüggesztésére vonatkozó történelmi ajánlást tették, továbbá azzal, hogy kezdeményező szerepet vállaltak a Szíriában fennálló emberi jogi helyzetet vizsgáló független vizsgálóbizottság létrehozásában;
14. elismeri az EU segítségnyújtási és kreatív koalíciókötési potenciálját, amit az Unió azon fellépése is példáz, amely kikövezte az utat az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának az emberi jogokra, a szexuális irányultságra és a nemi identitásra vonatkozó korszakalkotó határozatához, amelyet minden régióból támogattak államok, továbbá a vallási intolerancia elleni küzdelemmel és a vallás- és lelkiismereti szabadság védelmével, valamint ezzel egyidejűleg a más kulcsfontosságú emberi jogokra, köztük a véleménynyilvánítás szabadságára gyakorolt lehetséges káros hatások elkerülésével kapcsolatos genfi és New York-i konszenzusteremtést;
15. újfent megerősíti, hogy ellenzi egyes regionális csoportok gyakorlatát, amelyek ellenjelölt nélküli választásokat rendeznek az Emberi Jogi Tanácsba;
16. ajánlja az egyetemes időszakos felülvizsgálat ajánlásainak nyomon követését, azaz ezen ajánlások módszeres beépítését az uniós emberi jogi országstratégiákba, valamint az emberi jogokról folytatott párbeszédbe és konzultációba;

A nemzetközi büntetőjoggal, a büntetlenség elleni küzdelemmel és a Nemzetközi Büntetőbírósággal (NBB) kapcsolatos európai uniós politika

17. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a szelektív igazságszolgáltatás gyakran a jogállamiság és a korrupció elleni küzdelem leple alatt bukkan fel az új és átmeneti demokráciákban; sajnálatának ad hangot, amiért a szelektív igazságszolgáltatás alig több mint a politikai bosszú és a politikai ellenfelekkel való leszámolás eszköze, ami az ellenzék, a média képviselői és az emberi jogi jogvédők megfélemlítésével és háttérbe szorításával történik, különösen a választásokat megelőző időszakban; továbbra is aggasztónak találja az ukrán ellenzék tagjaival szemben felhozott, bűncselekményekkel kapcsolatos és politikai indíttatású vádakot, és nyomatékosan kéri az ukrán hatóságokat, hogy vessenek véget az ellenzék folyamatos zaklatásának, ami nagymértékben korlátozza az országnak a

jogállamiság és a demokratikus értékek biztosítására irányuló erőfeszítéseit;

18. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nemzetközi szervezetektől az orosz hatóságokhoz intézett számos felhívás ellenére sem történt előrelépés Szergej Magnyickij halálának kivizsgálásában, ezért sürgeti a Tanácsot, hogy határozzon meg és alkalmazzon uniós szintű vízumkiadási tilalmat a Szergej Magnyickij haláláért felelős tisztviselők tekintetében, valamint hogy fagyassza be mindazokat a pénzügyi eszközöket, amelyek az EU-ban esetlegesen e személyek vagy közeli hozzátartozóik tulajdonában vannak;
19. továbbra is csalódott a Mihail Hodorkovszkij és Platon Lebegyev ellen folytatott eljárások miatt, amelyeket nemzetközi szinten politikai indíttatásúnak értékelnek;
20. ünnepli a Nemzetközi Büntetőbíróság(ICC) Római Statútuma hatálybalépésének tizedik évfordulóját; a Nemzetközi Büntetőbíróságot a „legfelsőbb fok” mechanizmusaként ismeri el, amely az emberiség elleni bűncselekmények, a népiirtás és a háborús bűncselekmények áldozatai számára az igazságosság érvényesítésére rendelkezik jogaival, ahogyan ezt a Római Statútumban a kiegészítő jelleg elve előírja;
21. megismétli, hogy határozottan kiáll az ICC mellett a legsúlyosabb nemzetközi vonatkozású bűncselekmények büntetlensége elleni küzdelemben; felhívja az Európai Uniót és tagállamait, hogy továbbra is nyújtsanak politikai, diplomáciai, logisztikai és pénzügyi háttérrel az NBB-nek és más nemzetközi büntetőbíróságoknak, beleértve a korábbi Jugoszlávia és Ruanda ad hoc nemzetközi törvényszékeit, a Sierra Leone-i Különleges Bíróságot, a kambodzsai bíróság rendkívüli kamaráit és a Libanoni Különleges Bíróságot;
22. üdvözlözi, hogy az emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos uniós stratégiai keretben és cselekvési tervben hivatkoznak arra, hogy elsősorban a Nemzetközi Büntetőbíróság melletti elkötelezettséggel kell határozottan küzdeni a súlyos bűncselekmények büntetlensége ellen, és egyúttal üdvözlözi azt a közös megállapodást, amelynek értelmében elsődlegesen az államok feladata a súlyos nemzetközi bűncselekmények kivizsgálása, a nemzeti igazságszolgáltatási rendszerek kapacitása megerősítésének támogatása és az ahhoz való hozzájárulás, e bűncselekmények kivizsgálása és az elkövetők bíróság elé állítása érdekében;
23. üdvözlözi a 2011. március 21-én elfogadott, az ICC-ről szóló 2011/168/KKBP tanácsi határozatban és az ezt követően, 2011. július 12-én elfogadott cselekvési tervben tett kötelezettségvállalásokat, és ajánlja az EU és tagállamai számára, hogy hatékony és konkrét intézkedésekkel biztosítsák azok végrehajtását a Római Statútum egyetemességének és integritásának elősegítése, a Bíróság függetlenségének, valamint hatékony és eredményes működésének támogatása, továbbá a komplementaritás elve végrehajtásának támogatása érdekében; kéri az Európai Unió emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőjét, hogy valósítsa meg a stratégiai keretnek a Nemzetközi Büntetőbírósággal kapcsolatos intézkedéseit;
24. elismeri a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy létrehozza a „komplementaritás uniós eszköztárát”, amelynek célja a nemzeti kapacitások fejlesztésének támogatása és az állítólagos nemzetközi bűncselekményekkel kapcsolatban folytatott vizsgálatokra és eljárásokra irányuló politikai akarat megteremtése, továbbá hangsúlyozza a tagállamokkal,

az Európai Parlamenttel és a civil társadalmi szervezetekkel az eszköztár véglegesítése érdekében folytatott, mélyreható konzultációk jelentőségét;

25. újólaj megerősíti azon ajánlását, hogy a jó kormányzásról szóló nemzetközi szerződések csomagját egészítsék ki a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumával, és hogy az általános preferenciarendszer pluszba (GSP+) felvett harmadik országok erősítsék meg a jogállamiság érvényre juttatását; támogatja a harmadik országokkal kötött uniós megállapodások következetes kiegészítését a Nemzetközi Büntetőbíróságra vonatkozó záradékkal; felszólít arra, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróságot vegyék figyelembe az EU összes külpolitikai prioritásában, különösen a büntetlenség elleni küzdelemnek és a komplementaritás elvének szisztematikus figyelembevétele mellett;
26. hangsúlyozza az együttműködés hiányának előrejelzésére és ezáltal elkerülésére vagy elítélésére irányuló erőteljes uniós fellépés fontosságát, olyan esetekben, mint például az idézéseknek a Nemzetközi Büntetőbíróság által kibocsátott elfogatóparanccsal érintett személyekre történő kiterjesztése és az ilyen személyek letartóztatásának és kiadásának elmulasztása; ismételten felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy tegyenek eleget a Bíróságnak az időben nyújtandó segítségre és együttműködésre irányuló valamennyi kérésének, többek között a még függőben lévő elfogatóparancsok végrehajtása érdekében; újólaj megerősíti, hogy az EU-nak és tagállamainak – az EKSZ segítségével – egy sor belső iránymutatást kell elfogadniuk az uniós és a tagállami tisztviselők és köztisztviselők, valamint a Nemzetközi Büntetőbíróság által körözött személyek közötti kapcsolattartás magatartási kódexéről;
27. mély aggodalmát fejezi ki a részes államok közgyűlésének (ASP) 2011. december 12. és 21. között tartott 10- ülésén folytatott költségvetési megbeszélések kimenetele miatt, ami azt a fenyegetést hordozza magában, hogy a Bíróság finanszírozás nélkül marad; mélységesen sajnálja, hogy a Római Statútum egyes európai részes felei változatlan vagy alacsonyabb összegű költségvetés elfogadását eröltetik, és hogy a közgyűlés nem járult hozzá ahhoz, hogy elégséges forrásokat biztosítsanak a Bíróság számára igazságszolgáltatási megbízatásának eredményes elvégzéséhez, és hogy meginghatatlan, igazságos, hatékony és jelentőségteljes módon szolgáltatthasson igazságot; kéri a tagállamokat, hogy az ASP-ben határozottan támogassák a Bíróság működését, és utasítsák el a Bíróság költségvetésének nulla százalékos nominális növelésére irányuló javaslatot, amely veszélyeztetné az igazságszolgáltatáshoz és az új helyzetekre való reagáláshoz szükséges képességét;
28. hangsúlyozza, hogy az EU által a büntetlenség elleni küzdelemhez nyújtott támogatásnak többek között az alábbi kezdeményezéseket kell magában foglalnia: a Bíróság valóban globálissá és egyetemessé tétele érdekében a Római Statútum és az NBB kiváltságairól és mentességeiről szóló megállapodás (APIC) szélesebb körben történő ratifikálására és végrehajtására irányuló fokozott erőfeszítések; a Bírósággal folytatott megfelelő és időben történő együttműködés elősegítése érdekében a Bírósággal folytatott teljes körű együttműködés biztosítását célzó fokozott erőfeszítések, többek között az együttműködéssel kapcsolatos, releváns nemzeti jogszabályok elfogadásával és a Bírósággal az ítéleteinek végrehajtásáról szóló keretmegállapodások megkötésével, áldozatok és tanúk védelmével és áttelepítésével stb.; valamint meghatározott politikai és diplomáciai támogatás, különösen a még függőben lévő elfogatóparancsok végrehajtása

tekintetében;

29. az arab tavasz nyomán – a bírói kar függetlenségének megerősítése mellett – kiemeli az átmeneti igazságszolgáltatásra vonatkozó következetes és árnyalt európai uniós politika kidolgozásának – és benne az NBB mint legfelsőbb bírói fórum megjelölésének – fontosságát annak érdekében, hogy segítsék az átmeneti helyzetben lévő országokat a múltban elkövetett emberi jogi jogsértések kezelésében, a büntetlenség elleni küzdelemben és abban, hogy elkerüljék az emberi jogi jogsértések megismétlődését;
30. hangsúlyozza, hogy a bizonyítékok digitális formában történő gyűjtése és az emberi jogi jogsértéseket bemutató képek terjesztése hozzájárulhat a büntetlenség ellen világszerte folytatott küzdelemhez; úgy véli, hogy támogatásra van szükség ahhoz, hogy az anyagokat a nemzetközi (büntető)jog szerint bizonyítékként elfogadhatóvá tegyék a bírósági eljárásokban;

Az Európai Unió fellépése a nemzetközi humanitárius jog terén

31. üdvözli, hogy – első alkalommal – az emberi jogok és a demokrácia világbeli helyzetéről szóló 2011. évi jelentésben külön szakasz foglalkozik a nemzetközi humanitárius joggal, valamint az elszámoltathatóság – a nemzetközi humanitárius jogi visszaélések dokumentálása és az elszámoltathatósággal kapcsolatos mechanizmusok támogatása révén történő – biztosítására irányuló uniós törekvésekkel, és üdvözli továbbá az Uniónak az erőszakos eltűntetések elleni küzdelemre, az NBB jövőbeli támogatására, a legfontosabb nemzetközi humanitárius jogi okmányokban való további részvétel irányába tett lépésekre, a fegyveres konfliktusban elfogott személyekre vonatkozó alapvető eljárásjogi garanciák fokozott tiszteletben tartására, valamint a háborúból visszamaradt robbanószerkezetek, kazettás lőszer, rögtönzött robbanószerkezetek és a gyalogsági taposóaknak humanitárius kockázatainak kezelésére irányuló nemzetközi okmányok támogatására vonatkozó ígéreteit;
32. sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról szóló európai uniós iránymutatások széles körű ismerete és alkalmazása más iránymutatásokhoz képest továbbra is egyértelműen csekélyebb mértékű; felhívja az Európai Uniót, hogy helyezzen nagyobb politikai hangsúlyt ezen irányelvek végrehajtására, és fordítson e célra több forrást, különösen annak biztosításával, hogy a válságkezelési műveletekben általánosan érvényre juttassák a nemzetközi humanitárius jogot, továbbá a büntetlenség elleni proaktív küzdelem és az egyéni felelősség biztosítása révén;
33. hangsúlyozza továbbá annak szükségességét, hogy biztosítsák az emberiség ellen elkövetett bűncselekmények, a népirtás és a háborús bűncselekmények büntetlensége elleni küzdelem kérdésének módszeresebb kezelését az Európai Uniónak az érintett országokkal való kétoldalú kapcsolataiban, akár nyilvános nyilatkozatokban is felvetve ezt a kérdést, és hogy az EU többoldalú szinten is – például az ENSZ Közgyűlésében és az Emberi Jogok Tanácsban – következetesebben kezelje a büntetlenség kérdését;
34. emlékeztet a védelmezés felelősségének (R2P) elvével kapcsolatos kötelezettségvállalásra, hangsúlyozva annak fontosságát, hogy a nemzetközi közösség, köztük az EU felelősséget vállaljon a harmadik országokban előforduló súlyos emberi

jogi jogsértések kezelése terén, amikor ezen országok kormányai nem tudják vagy nem akarják megvédeni a saját polgáraikat; kiemeli, hogy a nemzetközi közösség e fellépése humanitárius beavatkozást és megfelelő diplomáciai nyomásgyakorlást von maga után, és csak végső megoldásként eredményezheti az erőszak kollektív alkalmazását, az ENSZ fennhatósága alatt vagy felhatalmazásával; sürgeti az EU-t, hogy tevékenyen vegyen részt az ENSZ Biztonsági Tanácsának sürgető reformjában és mozdítsa elő annak sikerét, elkerülve ezáltal a védelmezés felelősségének (R2P) akadályozását;

35. elismerését fejezi ki ezzel kapcsolatban az Európai Unió és több uniós tagállam fellépésével kapcsolatban, amelyek 2011 folyamán élen jártak a líbiai civilek elleni további erőszak megelőzésében, sajnálatát fejezi ki azonban az uniós szintű összehangolt válasz hiánya miatt;
36. mélységesen aggasztónak találja a líbiai emberi jogi helyzetet, különösen ami a fogva tartási feltételeket és a milícia által fogva tartott személyekkel való bánásmódot illeti, mivel az ideiglenes kormánynak nincs tényleges és komoly hatalma e szerveződések felett; a nemzetközi közösség fokozott éberségét és segítségét kéri, amint arra az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2012. január 25-i ülésén az emberi jogi főbiztos is felszólított;
37. tudomásul veszi az Európai Unió és a nemzetközi közösség által 2011-ben e téren Szíriában tett erőfeszítéseket. de sajnálja, hogy ezen erőfeszítések nem eredményezték az országban a helyzet javulását; ismételten hangot ad a szíriai állapotok, különösen a folyamatos emberi jogi és humanitárius válsághelyzet miatti mély aggodalmának; a leghatározottabban elítéli a szír rendszer által a lakossággal – így a nőekkel és a gyerekekkel szemben is – alkalmazott, mindenre kiterjedő és brutális elnyomást, és az emberi jogok és alapvető szabadságok szisztematikus megsértését; felszólítja a szíriai hatóságokat, hogy haladéktalanul vessenek véget az emberi jogi jogsértéseknek és teljesítsék a nemzetközi emberi jogi jogszabályok szerinti kötelezettségeiket, a békés és demokratikus átmenet lehetővé tétele érdekében; komoly aggodalmát fejezi ki az országban fennálló helyzettel kapcsolatban, és sürgeti az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy tegye meg az ahhoz szükséges lépéseket, hogy véget vessenek a polgári lakosság tömeges legyilkolásának és Szíriában az erőszakért felelős személyeket a Nemzetközi Büntetőbíróság elé idézzék;
38. üdvözlí az „EU Segítségnyújtási Önkéntesszolgálat” elnevezésű, új uniós kezdeményezést, amely a 2014–2020 közötti időszakban közel 10.000 európai számára teremt lehetőséget arra, hogy humanitárius műveletekben vegyenek részt szerte a világban, ott, ahol a segítségnyújtásra a legnagyobb szükség van, és a természeti vagy ember okozta katasztrófák által sújtott közösségek számára nyújtott gyakorlati segítség révén kinyilvánítsák az európai szolidaritást;
39. véleménye szerint a katonai és biztonsági magánvállalatokat (PMSC-k) terheli a felelősség az alkalmazottaik által elkövetett emberi jogi és humanitárius jogi jogsértésekért; felhívja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy a PMSC-k széles körű igénybevételeének fényében gyorsítsák meg az elszámolás szempontjából a jogi kiskapukat bezáró, hitelt érdemlő szabályozási megoldás megtalálására irányuló munkájukat;

Az Európai Szomszédságpolitika és az arab tavasz

40. hangsúlyozza, hogy a 2011-ben az arab világban lezajlott felkelések két szempontból is jelentősek voltak: egyfelől a szabadság, igazságosság és méltóság iránti vágy fejeződött ki bennük, másfelől pedig óriási kihívást jelentettek az EU régiós és azon túli politikája számára; elismeri, hogy az EU a keleti és déli szomszédos országokban egyaránt erősítette politikai szerepvállalását, kiemeli azonban, hogy tanulni kell a múltban elkövetett politikai hibákból, és az emberi jogok tisztelete és a demokratikus értékek támogatása mentén szervezett új politikát kell kialakítani;
41. üdvözli, hogy a déli szomszédsággal szembeni uniós politika újabban a kölcsönös elszámoltathatóságra és az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság egyetemes értékei iránti közös elkötelezettségre helyezi a hangsúlyt; következetességet szorgalmaz a dél felé és kelet felé szembeni uniós emberi jogi politikai megközelítés terén; hangsúlyozza, hogy keleten el kell kerülni a 2011-es arab tavasz előtt délen elkövetett politikai hibák megismétlését;
42. hangsúlyozza, hogy fontos a nők szerepe és teljes mértékű részvétele a politikai és gazdasági döntéshozatalban, különösen a háborút követő békeépítő folyamatokban, a demokratikus átmenet tárgyalásaiban és a konfliktusrendezési, megbékélési és stabilizálási folyamatokban annak érdekében, hogy növeljük a figyelmet és a tudatosságot a nők által számos harmadik országban a demokratizálódási folyamat során elszenvedett megkülönböztetés felszámolás céljából;
43. újfólag megerősíti azt az álláspontját, hogy a „többért többet” megközelítésnek egyértelműen meghatározott kritériumokon kell alapulnia, amelyekhez konkrét, mérhető, megvalósítható és átlátható, időhöz kötött viszonyítási pontok társulnak; felhívja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy a szomszédságpolitikára vonatkozó helyzetjelentésekben módszeresen alkalmazzák ezt a megközelítést;
44. üdvözli, hogy az EU növekvő mértékben eléri a civil társadalmat, és hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a civil társadalom módszeresebben és rendszeresebben járuljon hozzá az új „többért többet” uniós megközelítés megfelelő végrehajtásához szükséges emberi jogi országstratégiák és értékelések kidolgozásához;
45. üdvözli a keleti partnerség kezdeményezés égisze alatt végzett tevékenységeket, amelyek az emberi jogok, a demokrácia, az alapvető szabadságok és a jogállamiság partnerországokban való előmozdítására irányulnak; felhívja az Európai Uniót, hogy használja fel az önkényuralmi rendszerről a demokratikus rendszerre való áttérés során a saját tagállamai által szerzett tapasztalatokat, és fordítsa le a tanulságokat az Unió keleti partnerországaiban megvalósítható konkrét, eredményorientált programokra; sürgeti az EU-t, hogy képviseljen aktívabb és következetesebb álláspontot az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság partnerországokban történő előmozdításakor;
46. sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy a keleti partnerségi politika időnként továbbra is félreértésre adhat okot, mivel egyre inkább engedékeny és megbocsátóvá válik, továbbá kettős mércék jellemzik, amelyeket a keleti partnerországokkal kapcsolatban gyakran alkalmaznak;

47. továbbra is rendkívüli módon aggasztja a demokrácia, a jogállamiság, az alapvető szabadságok és az emberi jogok tiszteletének hiánya Fehéroroszországban – az európai szomszédságpolitikához tartozó egyetlen olyan országban, amelyet nem terveznek teljes mértékben bevonni a keleti partnerségbe és az Euronest Parlamenti Közgyűlés munkájába, különösen a 2010. decemberi elnökválasztást, majd a tüntetőkkel és a politikai ellenzékkel szembeni erőszakos rendőrségi fellépést követően, az aktivisták 2011-ben indított pereit is beleértve, amelyek nem feleltek meg a nemzetközi normáknak, és amelyekben aránytalanul szigorú ítéletek születtek; elismerését fejezi ki az EU egységéért, amit az uniós diplomaták Fehéroroszországból való, 2012. februári kiutasítására válaszul tanúsított; sürgeti az Uniót és minden tagállamát, hogy Fehéroroszországgal szembeni politikájukban továbbra is legyenek következetesek és állhatatosak, tartsák fenn – többek között katonai tisztviselőkkel szembeni szankciókkal – a politikai rendszerre gyakorolt nyomást, ugyanakkor érvéig el a civil társadalmat olyan eszközökkel, mint például a vízumeljárások fokozott könnyítése és a több oktatási, képzési és cserekapcsolati lehetőség; súlyos aggodalmának ad hangot amiatt, hogy Ales Bialecki 2011. augusztus 4. óta börtönben van; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy hivatalos lengyel és a litván tisztviselők banki információk továbbításával lehetővé Ales Bialecki letartóztatását, és kéri, hogy az EU-ban minden szereplő tegyen meg mindent az ilyen hibák megismétlődésének elkerülése érdekében
48. sürgeti az Európai Uniót, hogy valamennyi harmadik országban, így a partnerországokban és azokban az országokban is, amelyekkel az EU kevésbé szoros kapcsolatot ápol, az emberi jogi visszaélések tekintetében ugyanazt a következetes megközelítést alkalmazza; szorgalmazza, hogy az EU határozottan mutasson rá és ítélje el az emberi jogi jogsértéseket, amennyiben és amikor bekövetkeznek, tekintet nélkül az érintett országgal fennálló partnerség szintjére vagy stratégiai fontosságára; hangsúlyozza, hogy az EU-nak a pénzügyi támogatást és a gazdasági kapcsolatokat eszközként kell felhasználnia ahhoz, hogy biztosítsa partnerei részéről az emberi jogok egyetemes értékei melletti elkötelezettséget;

A demokratizálódás és a választások támogatására irányuló európai uniós politikák

49. hangsúlyozza az emberi jogok és a demokrácia egymást kölcsönösen erősítő jellegét, mivel a társadalmak az emberi jogok tiszteletben tartásán keresztül hoznak létre a békés demokratikus versengéshez szükséges szabad politikai teret; üdvözli e tekintetben a demokrácia előmozdítására irányuló fokozott uniós figyelmet, amit a nemrégiben létrehozott Európai Demokrácia Alapítvány is szemléltet;
50. kiemeli, hogy az Unió választási megfigyelő missziói által készített jelentések és ajánlások megfelelő nyomon követéséhez a teljes választási ciklusra kiterjedő hosszabb távú megközelítés szükséges; kiemeli a reális és megvalósítható ajánlások kidolgozásának, valamint annak fontosságát, hogy biztosítsák, hogy ezen ajánlásokat az uniós küldöttségek nyomon követik, és azok a felkínált politikai párbeszéd és támogatás részévé válnak; úgy véli, hogy a Parlament állandó küldöttségeinek és a közös parlamenti közgyűléseknek is fokozott szerepet kellene játszaniuk a szóban forgó ajánlások nyomon követésében, és az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatos haladás elemzésében; arra ösztönzi az EU választási megfigyelő misszióit (EOM), hogy fokozzák a más nemzetközi választási megfigyelő missziókkal folytatott koordinációt az EU által e

tekintetben tett intézkedéseivel való koherencia javítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a harmadik országokban a fenntartható és független választási eljárások létrehozása érdekében az EU-nak be kell fektetnie a helyi megfigyelők képzésébe; elhívja a figyelmet arra, hogy a demokráciába való átmenethez, valamint az emberi jogok előmozdítása terén a haladás eléréséhez hosszú távú stratégiákra van szükség, és ezek eredményei rövid távon esetleg nem láthatók; ezért kéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy alaposan kövessenek nyomon több választási ciklust, uniós választási megfigyelő missziók olyan országokba történő kiküldésével, amelyek önkényuralmi rezsimből demokratikus rendszerek felé haladnak, illetve amelyekben a demokrácia felé történő haladás tekintetében súlyos hiányosságok tapasztalhatók;

51. ismételten felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy minden egyes uniós választási megfigyelő misszióra vonatkozóan dolgozzon ki koherens, hosszú távú stratégiát, majd két évvel a misszió vége után – az adott választáson jelen lévő választási megfigyelők vezetőjének bevonásával – készítsen értékelést a demokrácia terén elért fejlődésről, és azt a Parlamentnek a főképviselővel/alelnökkel az emberi jogok kérdéseiben folytatott éves vitája során vitassák meg; emlékeztet a főképviselő/alelnök kötelezettségvállalására, amely szerint a választásokat megfigyelő küldöttségek munkája során a hangsúlyt – mind a jelöltek, mind pedig a választók tekintetében – a nők, a nemzeti kisebbségek és a fogyatékkal élők részvételére helyezik majd;
52. hangsúlyozza, hogy az EU-nak kapcsolatot kell kialakítania politikai pártokkal, hogy lehetővé tegye az érdekeltek számára olyan eszközök és technikák cseréjét, amelyeket a pártok a lakossággal való szorosabb kötelékek kialakításához, versengő választási kampányok indításához, valamint a törvényhozásban való részvételük hatékonyabbá tételére használhatnak; hangsúlyozza, hogy a demokratizálódás folyamatába a polgárokat, az alulról építkező mozgalmakat és a civil társadalmat is be kell vonni; úgy véli ezért, hogy az EU-nak finanszírozást kellene nyújtania a polgári részvételt, a szavazók oktatását, a jogvédő fellépések szervezését, a sajtószabadságot és a véleménynyilvánítás szabadságát elősegítő programok számára, amelyek általános politikai áttekintést biztosítanak és segítik a polgárokat jogaik gyakorlásában;
53. úgy véli, hogy a demokrácia építéséhez és fenntartásához alapvető fontosságú a nők politikában és a kormányzásban való egyenlő részvétele; hangsúlyozza ezért, hogy az emberi jogok és a demokratizálódás terén végrehajtott uniós programokban mindig prioritást kell kapnia a nők törvényhozásba, politikai pártokba és a civil társadalomba – vezetőként, aktivistaként vagy tájékozott polgárként – való bevonása, illetve az ezekben részt vevő nők képességeinek fejlesztése; véleménye szerint az EU-nak továbbra is támogatnia és ösztönöznie kell a nőket abban, hogy politikai tisztséget töltsenek be és jelentős szerepet vállaljanak a polgári és a politikai élet valamennyi területén; emlékeztet rá, hogy a nők politikai életben való teljes körű részvétele nem korlátozódik a női jelöltek és választott képviselők számára vonatkozó, statisztikai természetű célkitűzésekre, és rámutat arra, hogy a nők és férfiak közti egyenlőség biztosítás egyaránt jelenti a nők jogaival kapcsolatos problémák figyelembe vételét a politikák kidolgozásakor és a nők szabad és tényleges részvételét a közélet, a politikai és gazdasági élet minden szegmensében;
54. emlékeztet arra, hogy a törvényes demokratikus alapok, a megfelelően működő civil

társadalom és a demokratikus, jogokon alapuló közösség kiépítése hosszú távú folyamat, amelyet alulról kell építeni, és amely nemzeti, regionális, helyi és nemzetközi támogatást igényel;

55. üdvözli az Európai Parlament demokráciát támogató bizottságának létrehozását, valamint – a Demokrácia-támogatási és Választási Koordinációs Csoporttá (DSECG) alakított – Választási Koordinációs Csoportja megbízatásának kiterjesztését; elvárja a Parlament – többek között a képviselőcsoportok – demokráciát támogató tevékenységeinek további fokozását, elsősorban a parlamenti demokráciát előmozdító hivatalán és a választásmegfigyelő egységén keresztül;

Harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd és konzultációk

56. elismeri a harmadik országokkal folytatott átfogó emberi jogi párbeszédekben rejlő lehetőséget, különösen ha a párbeszédhez ténylegesen társul az emberi jogi országstratégia végrehajtása is; hangsúlyozza azonban, hogy a párbeszéd nem szolgálhat annak eszközeként, hogy az emberi jogi kérdések megvitatása a politikai párbeszéd egyéb, magasabb szintjein – például csúcstalálkozókon – háttérbe szoruljon; sürgeti továbbá, hogy az emberi jogokkal kapcsolatos kérdések képezzék a harmadik országokkal fenntartott kapcsolataink egyik központi témáját;
57. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU e párbeszédet arra használja fel, hogy felhívja a figyelmet egyes aggasztó esetekre, különös tekintettel a politikai foglyok eseteire, akiket a szólás-, a gyülekezési vagy a vallásszabadsághoz való békés jog gyakorlásáért börtönöztek be, és felszólítja az EU-t, hogy az érintett országokkal együttműködve aktívan kövesse nyomon ezeket az ügyeket;
58. emlékeztet azonban az emberi jogi párbeszéd számának kiábrándító stagnálásával és az emberi jogok terén mutatkozó javulás vagy romlás értékelését segítő áttekinthető referenciaértékek hiányával kapcsolatos aggodalmára; megállapítja, hogy az EU-nak továbbra is nehézséget jelent, hogy különösen a Kínával és Oroszországgal való emberi jogi párbeszéd tekintetében jobb módokat tárgyaljon meg; felhívja az EU újonnan kinevezett emberi jogi különleges képviselőjét, hogy vállaljon vezető szerepet az említett és más emberi jogi párbeszédekben, és hogy e téren a Parlamenttel folytatott, folyamatban lévő konzultáció keretei között kövessen új, eredményorientált megközelítést;
59. hangsúlyozza, hogy bár a kínai hatóságok tettek bizonyos lépéseket a helyes irányban, az emberi jogi helyzet Kínában mindazonáltal tovább romlik, amit az egyre mélyülő társadalmi feszültségek, a fokozott ellenőrzés, az emberi jogi jogvédők, ügyvédek, bloggerek és társadalmi aktivisták elnyomása, valamint a tibetiek és a tibeti kultúra marginalizálását célzó politikák jellemeznek; nyomatékosan kéri a kínai hatóságokat, hogy folytassanak mélyreható párbeszédet a tibeti emberekkel annak feltárása érdekében, mi vezet a tibeti szerzeteseket és szerzetesnőket önmaguk felgyújtására, hogy szüntessék be az azon tibetiek ellen irányuló zaklatást és megfélemlítést, akik a véleménynyilvánítás szabadságához, vagy a gyülekezési és egyesülési szabadsághoz való jogukat gyakorolják, hogy vessenek véget a tiltakozókkal szemben alkalmazott felesleges és túlzott mértékű erőnek, hogy vizsgálják ki az emberi jogok megsértésével kapcsolatos összes esetet, és hogy engedjenek független megfigyelőket belépni az olyan területekre, ahol tiltakozások vannak;

60. újjólag megerősíti arra vonatkozó felhívását, hogy nevezzenek ki egy, a tibeti helyzettel foglalkozó különleges uniós képviselőt, akinek feladata az emberi jogok védelme lenne, és – egyéb aktuális kérdések mellett – a szabad vallásgyakorlás és a kulturális szabadság kérdésével is foglalkozna Kínában;
61. továbbra is csalódott amiatt, hogy a Parlamentet nem vonták be módszeresen az emberi jogi – többek között Oroszországgal és Kínával folytatott – párbeszéd értékelésébe; szorgalmazza, hogy tegyék hivatalossá a Parlament hozzáférését ezen értékelésekhez, és emlékeztet arra, hogy az emberi jogokról szóló párbeszédre vonatkozó EU-iránymutatások kimondják, hogy „a civil társadalmat be kell vonni az értékelésbe”;
62. ismételten kijelenti, hogy minden olyan párbeszéd során, amelyet az EU az emberi jogok tekintetében folytat együttműködési vagy társulási megállapodást aláírt harmadik országokkal, rendszeres jelleggel figyelembe kell venni a nők jogainak helyzetét és előmozdítását, a nemek közti egyenlőséget és a nőkkel szembeni erőszak leküzdésére irányuló törekvéseket;

Az EU szankciói, valamint az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó záradékok az uniós megállapodásokban

63. üdvözli az EU emberi jogi cselekvési tervében foglalt kötelezettségvállalást, mely szerint kereskedelmi és/vagy beruházási megállapodások elindításával vagy megkötésével összefüggésben módszertant kell kidolgozni a harmadik országbeli emberi jogi helyzet elemzésének javítására; felszólítja az EU-t annak biztosítására, hogy GSP+ státusz megadása szorosan kapcsolódjon ahhoz, hogy az ország ratifikálta és végrehajtotta-e a legfontosabb emberi jogi jogszabályokat, lehetővé téve az ilyen kötelezettségek rendszeres értékelését, különös figyelmet fordítva a véleménynyilvánítás szabadsága, a gyülekezési szabadság és a vallásszabadság, valamint a kisebbségek, a nők és a gyerekek jogainak tiszteletben tartására; különösen kiemeli, hogy átláthatóságra van szükség a bevándorlók emberi jogainak védelmében;
64. üdvözli az EU azon törekvéseit, hogy valamennyi uniós politikai keretmegállapodásba építsenek be az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó záradékot, ismételten szorgalmazza azonban, hogy a harmadik országokkal – a fejlett és a fejlődő országokkal egyaránt – fennálló szerződéses kapcsolatok esetében – az ágazati megállapodásokat, a kereskedelmi és technikai vagy pénzügyi segélyezési megállapodásokat is beleértve – kivétel nélkül minden esetben az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatos, egyértelműen megfogalmazott feltételeket és záradékokat vegyenek fel az okiratokba; magasnak tartja az általános preferenciarendszerben (GSP) az emberi jogi záradékok életbelépését jelző jelenlegi küszöbértéket, és véleménye szerint azt az egyes érintett országokhoz kell igazítani; tudomásul veszi az általános preferenciarendszer reformjára vonatkozó új, 2011-ben kidolgozott javaslatot, amely indítványozza a konzultációs eljárás bővítését és amely az emberi jogi jogsértések a GSP-bizottságban történő kivizsgálását megkönnyítő rendelkezéseket tartalmaz; mély aggodalmát fejezi ki e tekintetben a kambodzsai emberi jogi helyzet romlása miatt, ahol a földfelvásárlások a szegénység fokozódásához, valamint az EU és Kambodzsa között létrejött hatályos megállapodások részét képező emberi jogi záradékok megsértéséhez vezettek; figyelmeztet arra, hogy az emberi jogi záradék végrehajtásában a következetesség hiánya gyengítheti az EU

feltételesség elvén nyugvó politikájának hitelességét és hatékonyságát;

65. üdvözli az uniós intézmények és a tagállamok által 2011-ben abból a célból megtett intézkedéseket és kidolgozott terveket, hogy koherensebb és összehangoltabb politikát hozzanak létre a vállalati társadalmi felelősségvállalás támogatására, többek között az emberi jogok világszerte történő érvényesítése és a 2011-ben elfogadott, az üzleti és emberi jogokra vonatkozó irányadó ENSZ-alapelvek végrehajtása érdekében;
66. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az emberi jogok és a társadalmi és környezetvédelmi normák előmozdítása érdekében a vállalati társadalmi felelősségvállalást rögzítsék a harmadik országokkal vagy fejlődő országokkal kötött szabadkereskedelmi megállapodásokban; indítványozza, hogy minden jövőbeni szabadkereskedelmi megállapodásban – a társadalmi és környezetvédelmi fejezetek mellett – átfogó emberi jogi fejezet is szerepeljen; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy a szabadkereskedelmi megállapodásokat használja fel a négy alapvető munkaügyi norma – nevezetesen az egyesülési szabadság és a kollektív tárgyaláshoz való jog, a kényszermunka minden formája felszámolása, a gyermekmunka felszámolása; valamint a foglalkoztatás területén a hátrányos megkülönböztetés felszámolása – előmozdítására; hangsúlyozza azt is, hogy tovább kell erősíteni a GSP+ rendszer ellenőrzési és végrehajtási mechanizmusait;
67. újólapon megerősíti, hogy a megállapodások emberi jogokra vonatkozó záradékának következetes alkalmazása alapvető fontosságú az Európai Unió és tagállamainak harmadik országokkal való kapcsolatában; kiemeli annak fontosságát, hogy megvizsgálják, a tagállamok hogyan működtek együtt a terrorizmus elleni küzdelem nevében az elnyomó apparátussal; ezzel kapcsolatban kiemeli az újólapon felülvizsgált Európai Szomszédságpolitika szükségességét, amelynek középpontjában a biztonsági ágazat reformjának nyújtott támogatás, és különösen a hírszerzési és a bűnüldözési funkció egymástól való világos elhatárolásának biztosítása áll; felhívja az alelnököt/főképviselet, az EU emberi jogokért felelős különleges képviselőjét, az EKSZ-t, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy fokozzák együttműködésüket az Európa Tanács kínzás megelőzésével foglalkozó bizottságával és az Európa Tanács más vonatkozó mechanizmusaival a harmadik országokkal folytatott, terrorizmusellenes segítségnyújtással kapcsolatos projektek tervezése és végrehajtása terén, továbbá a harmadik országokkal folytatott terrorizmusellenes párbeszéd minden formája tekintetében;
68. hangsúlyozza a terrorizmus elleni küzdelem keretében való titkos fogva tartások igénybevételeivel kapcsolatban világszerte alkalmazott gyakorlatokat érintő munka folytatásának fontosságát; hangsúlyozza, hogy a terrorizmus elleni küzdelem semmiképpen sem igazolhatja az emberi jogok megsértését sem a harmadik országokban, sem pedig az Európai Unió területén; üdvözli ezzel összefüggésben az Európai Parlament 2012. szeptember 11-én elfogadott állásfoglalását, amelynek címe „Foglyok CIA általi állítólagos szállítása és illegális fogva tartása az európai országokban: az Európai Parlament TDIP bizottsága által a tagállamok kérésére készített jelentés nyomán követése és e jelentés ajánlásainak végrehajtása;
69. kitarthat, hogy az Európai Unió számára fontos, hogy teljes mértékben tartsa magát nemzetközi kötelezettségeihez, politikáihoz és külpolitikai eszközeihez, köztük a kínzásra

vonatkozó iránymutatásokhoz és az emberi jogokkal kapcsolatos párbeszédhez, és végrehajtsa azokat, hogy hitelesebben szorgalmazhassa a társulási megállapodásokban található emberi jogi záradékok szigorú végrehajtását, továbbá sürgesse fő szövetségeseit, hogy tartsák be saját hazai jogszabályaikat és a nemzetközi jogszabályokat;

70. az emberi jogi záradék hitelességének és az uniós fellépés kiszámíthatóságának fokozása érdekében ajánlja a záradék továbbfejlesztését, hogy a záradékot egészítsék ki politikai és jogi eljárási mechanizmusokkal, amelyeket a nemzetközi jogot sértő ismételt és/vagy módszeres emberi jogi jogsértések miatt benyújtott, a kétoldalú együttműködés felfüggesztésére irányuló kérelem esetén alkalmaznának;
71. kéri az Európai Uniót, gondoskodjon arról, hogy a harmadik országokkal aláírt minden kereskedelmi megállapodás tartalmazzon olyan záradékokat, amelyek előmozdítják a társadalmi kohéziót, biztosítják a szociális, környezetvédelmi és munkajogi normák tiszteletben tartását, valamint a természeti erőforrásokkal – különösen a földdel és a vízzel – való helyes gazdálkodást; megjegyzi, hogy az EU az emberi jogokat ellenőrző mechanizmust dolgoz ki, amelyet a számos országgal kötendő új partnerségi és együttműködési megállapodásokba és más kereskedelmi megállapodásokba kíván beépíteni; hangsúlyozza, hogy ezek az ellenőrző mechanizmusok nem eléggé ambiciózusak és nem egyértelműek, ami veszélyezteti az emberi jogoknak és a demokráciának a világban való előmozdítására vonatkozó európai uniós szerződéses kötelezettségvállalást; ennek kapcsán különösen aggasztónak véli az Üzbegisztánnal létrejött partnerségi és együttműködési megállapodást (PCA) és a Türkmenisztánnal kötendő PCA-megállapodást;
72. újólaj megerősíti arra vonatkozó ajánlását, hogy az EU fogadjon el következetesebb és hatékonyabb politikát az uniós szankciókkal és korlátozó intézkedésekkel kapcsolatban, amelyben világos kritériumokat ad meg arra nézve, hogy azokat mikor kell alkalmazni és milyen típusú szankciókat kell alkalmazni, az azok feloldására vonatkozó átlátható viszonyítási pontokkal együtt; felszólítja a Tanácsot annak biztosítására, hogy a korlátozó intézkedésekre, illetve szankciókra vonatkozó döntések meghozatalakor ne alkalmazzanak kettős mércét, és ezeket a politikai, gazdasági és biztonsági érdekektől függetlenül alkalmazzák;
73. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nemzetközi szinten foglalkozzanak a nőekkel szembeni erőszaknak, valamint az emberi jogok megsértése nemi dimenziójának kérdésével, különösen a kétoldalú társulási megállapodások, továbbá az érvényben lévő vagy tárgyalás alatt álló nemzetközi kereskedelmi megállapodások összefüggésében;

Szólásszabadság (közösségi média / digitális szabadságok)

74. megállapítja, hogy az arab tavasz megmutatta, hogy az új globális információs és kommunikációs struktúra nemcsak új csatornákat teremt a szólásszabadság tekintetében, hanem a politikai mozgósítás a hagyományostól eltérő új formáit is lehetővé teszi; ezzel összefüggésben rámutat, hogy a vidéki területek gyakran nem rendelkeznek megfelelő kapcsolatokkal a korszerű kommunikációs technológiákhoz; felhívja az uniós intézményeket és tagállamokat, hogy az európai uniós külpolitika terén használják ki az új technológiákban rejlő pozitív lehetőségeket, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy csak a világos és következetes politikai programmal rendelkező, szervezett csoportoknak

nyújtható pénzügyi támogatás; felszólítja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy kezeljék az internet cenzúrázásának és elnyomásának veszélyét; üdvözli a kikapcsolást tiltó stratégia (No Disconnect Strategy) 2011. decemberi elindítását, amelynek keretében olyan eszközöket fejlesztenek ki, amelyek lehetővé teszik, hogy az EU megfelelő esetekben támogassa a civil társadalmi szervezeteket vagy az egyéni polgárokat abban, hogy megghiúsíthassák az elektronikus távközlési technológiákhoz, köztük az internethez való hozzáférés szándékos megzavarására irányuló kísérleteket;

75. elismeri, hogy az információs és kommunikációs technológiai infrastruktúrától való növekvő függőség nemzetközi szinten várhatóan új sebezhetőséget és biztonsági aggályokat teremt; emlékeztet azonban arra, hogy számos decentralizált jellemző, amely az internetet a számítógépes biztonság aggályos pontjává teszi, egyben az oka annak is, hogy az internet hatékony eszköz az elnyomó rendszerekben élő emberi jogi jogvédők számára; kiemeli ezért a világos emberi jogi dimenzióval rendelkező – az emberi jogi következményekkel kapcsolatos hatásvizsgálatot is magában foglaló – a digitális szabadságra vonatkozó átfogó stratégia fontosságát a számítógépes biztonsággal kapcsolatos politikák és programok kidolgozása, a számítógépes bűnözés elleni küzdelem, az internetirányítás és az ezen a területen létrejövő más uniós politikák terén; e tekintetben felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy alkalmazzanak proaktív megközelítést, és a számítógépes biztonság szempontját építsék be a harmadik országokkal fenntartott kölcsönös kapcsolataikba;
76. hangsúlyozza, hogy a polgárok és vállalkozások ellenőrzésében és elnyomásában a tartalom letiltása, valamint az emberi jogi jogvédők, az újságírók, az aktivisták és a másként gondolkodók nyomon követése és beazonosítása, a legitim online önkifejezés büntetendőként való feltüntetése, illetve az ilyen intézkedéseket legitimé tevő korlátozó jogszabályok meghozatala révén egyre jelentősebb technológiai töltettel rendelkezik; indítványozza, hogy a digitális szabadságok előmozdítását és védelmét be kell építeni az EU valamennyi külső fellépésébe, finanszírozási és segélyezési szakpolitikájába és eszközébe, és azt az elszámoltathatóság és folytonosság biztosítása érdekében évente felül kell vizsgálni; felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a digitális szabadságjogokat ismerjék el egyhangúlag olyan alapvető jogokként, amelyek a véleménynyilvánítás szabadságához, gyülekezés szabadságához és az információhoz való hozzáféréshez hasonló egyetemes emberi jogok gyakorlásának, valamint az átláthatóság és az elszámoltathatóság közeletben való biztosításának elengedhetetlen előfeltételei;
77. üdvözli az EU emberi jogi cselekvési tervében rögzített kötelezettségvállalást, amely az online és offline szólásszabadságra – ezen belül a bloggerek és újságírók, emberi jogi jogvédők és ellenzéki pártok védelmére is – vonatkozó új, nyilvános iránymutatások kidolgozására irányul;
78. hangsúlyozza a független szabad sajtó és média bátorításának fontosságát, mivel azok kulcsfontosságú szerepet töltenek be a jogállamiság megőrzése és a korrupciós gyakorlatok elleni küzdelem terén;
79. aggodalommal veszi tudomásul az újságírók és a médiában dolgozók elleni, fokozódó támadások és megfélemlítés aggasztó, világszerte jelentkező tendenciáját; szorgalmazza az említett személyek biztonságának előmozdítását célzó uniós törekvések felgyorsítását

az Unió partnereivel és más országokkal folytatott párbeszédük során;

80. súlyos aggodalmának ad hangot az olyan fejlemények láttán, amelyek a homoszexualitással és a transzneműséggel kapcsolatos tévhitekre hivatkozva korlátozzák a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadságát; emlékeztet arra, hogy az ilyen hatású jogszabályok és javaslatok nincsenek összhangban a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányával, amely kizárja a nemi irányultságon alapuló megkülönböztetést alkalmazó jogszabályokat és gyakorlatokat; felszólítja a főképviselőt/a Bizottság alelnökét és az emberi jogokért felelős különleges képviselőt, hogy módszeresen adjanak hangot az ezzel kapcsolatos aggályoknak;
81. sajnálja, hogy az EU-ban gyártott technológiákat és nyújtott szolgáltatásokat a harmadik országokban a (mobil)telefon-hálózatokon és az interneten keresztül az információ cenzúrájával, tömeges megfigyeléssel, a nyomon követéssel, valamint a polgárok és tevékenységeik felkutatásával és követésével az emberi jogok megsértésére használják; aggodalmát fejezi ki egyes, az önkényuralmi rendszerekkel együttműködő uniós vállalatok jelentései miatt, amely vállalatok a helyi jogszabályok követésére hivatkozva korlátlan, szabad hozzáférést biztosítanak a szóba forgó rendszereknek a hálózataikhoz és adatbázisaikhoz, ahogyan ez az uniós székhelyű TeliaSonera vállalat esetében számos korábbi szovjet tagköztársaságban megtörtént; meggyőződése, hogy az európai vállalkozásoknak, leányvállalataiknak és alvállalkozóiknak meghatározó szerepet kellene játszaniuk a világban a szociális normák terjesztésében, ezért az európai értékekkel összhangban kellene tevékenységüket folytatniuk, és a piaci terjeszkedésre irányuló törekvéseik miatt sohasem szabad az emberi jogok érvényesülését veszélyeztetniük;
82. üdvözlöi a Tanács arra irányuló határozatait, hogy tilalmat vezet be bizonyos információs technológiák és szolgáltatások Szíriába és Iránba irányuló kivételére, és sürgeti az EU-t, hogy ezeket az eseteket tekintse precedensnek a más elnyomó rendszerekkel szemben a jövőben alkalmazandó korlátozó intézkedések tekintetében; erőteljesen támogatja az arra irányuló javaslatot, hogy a kettős felhasználású termékek kivételének uniós ellenőrzési rendszerében az emberi jogi jogsértéseket olyan tényezőként tartsák számon, amelynek fennállása esetén a listában nem szereplő termékekre a tagállamok exportkorlátozásokat vethetnek ki; felhívja ezzel összefüggésben a figyelmet arra az álláspontjára, hogy rendeletet kell elfogadni, amely módosítja a kettős felhasználású termékek kivételére, transzferjére, bróker-tevékenységére és tranzitjára vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló 428/2009/EK tanácsi rendeletet;

A civil társadalomnak és az emberi jogi jogvédőknek nyújtott uniós támogatás

83. hangsúlyozza egy erős és dinamikus civil társadalom kialakítását, mint a demokratikus haladás és az emberi jogok hatékonyabb védelme szempontjából kulcsfontosságú tényezőt; hangsúlyozza, hogy a civil társadalom mobilizálása váltotta ki az arab tavasz által hozott történelmi változások bekövetkezését
84. elismeri a civil társadalmi szervezeteknek nyújtott támogatás fokozására irányuló uniós törekvéseket; különösen nagyra értékeli, hogy az Európai Unió a demokrácia és az emberi jogok európai eszközén (EIDHR) és az Európai Demokrácia Alapítványon (EED) keresztül közvetlenül is el tudja érni a civil társadalmat; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy az EU nem rendelkezik határozottabb, módszeres politikával, amellyel

rászoríthatná a partnerországokat az egyetemes gyülekezési és egyesülési jogokat szűkebbre szabó, indokolatlan jogi és igazgatási korlátozások eltörlésére; szorgalmazza az említett politikai iránymutatások kidolgozását;

85. megismétli, hogy támogatja, hogy a demokratikus elköteleződés koncepcióját az EU fejlesztési együttműködésében is alkalmazzák, és ezzel kapcsolatban alapvetően fontosnak tartja a civil társadalom szerepét; hangsúlyozza, hogy az Európai Unió személyzetéhez tartozó minden munkatársnak szorosan együtt kell működnie a civil társadalommal a kiküldetése helye szerinti országban; kiemeli, hogy a civil társadalommal folytatott szorosabb együttműködés jelentős mértékben hozzájárulna a megvalósítható és reális, az adott országok prioritásaihoz igazodó emberi jogi országstratégiák kidolgozásához;
86. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az emberi jogi jogvédők üldözése és ellehetetlenítése továbbra is széles körű tendencia az egész világon; megállapítja a demokratikus tér korlátozásait;
87. üdvözli az ENSZ Közgyűlése – az EU által is támogatott – harmadik bizottságának az emberi jogi jogvédőkről szóló, 2011. novemberi határozatát, az EU által az ENSZ emberi jogi jogvédőkkel foglalkozó különleges előadójának nyújtott támogatást, valamint az emberi jogi jogvédők védelmét célzó érintett regionális mechanizmusokat;
88. támogatja az emberi jogi jogvédőkre vonatkozó önkéntes európai kezdeményezés alapítására vonatkozó tervet, amelynek keretében átmeneti menedéket biztosítanak olyan emberi jogi jogvédőknek, akiket a demokrácia és az emberi jogok európai eszközének égisze alatt sürgősen ki kell telepíteni származási országukból; kiemeli, hogy ezt a kezdeményezést a már meglévő szükségszállás-rendszert kiegészítő módon kell megvalósítani;
89. megjegyzi, hogy a leginkább fenyegetett és veszélyeztetett helyzetben a távol eső helyeken és a konfliktuszónákban dolgozó, az uniós személyzettel a legcsekélyebb kapcsolatot tartó emberi jogi jogvédők vannak; sürgeti az összes uniós küldöttséget, hogy dolgozzanak ki helyi emberi jogi stratégiákat az emberi jogi jogvédőkkel való rendszeres kapcsolattartásra, valamint a szükséges segítséggel és védelemmel való ellátásukra, ahogyan ezt az emberi jogi jogvédőkre vonatkozó uniós iránymutatások előírják;
90. hangsúlyozza, hogy az EU számára fontos a proaktív fellépés (reagálás és a fenyegetett helyzetben lévő emberi jogi jogvédők támogatása; az emberi jogi jogvédők ellen indított perek megfigyelése; azonnali, határozott és látható reakció a szólásszabadság, egyesülési és gyülekezési szabadság korlátozására), és az emberi jogi jogvédők és/vagy családjuk módszeresebb tájékoztatása a nevükben végrehajtott fellépésekről, ahogyan ezt az emberi jogi jogvédőkre vonatkozó uniós iránymutatások előírják; ezzel összefüggésben felhív a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdításának finanszírozási eszközével kapcsolatos mechanizmus megerősítésére, amelynek célja, hogy sürgős védelmi intézkedéseket biztosítson a veszélyben lévő emberi jogi jogvédők számára;
91. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az évente odaítélt Szaharov-díj láthatóságának fokozására irányuló felhívása nem került napirendre, hiszen a Szaharov-díjat csak pusztán csak megemlítik az éves jelentés Európai Parlamentiéről szóló szakaszában; ismételten hangsúlyozza, hogy az EKSZ-nek megfelelően nyomon kell követnie a jelöltek és a

díjazottak jólétét és az országukban fennálló helyzetet; megismétli az EKSZ-hez és a Bizottsághoz intézett felhívását, miszerint álljon rendszeresen kapcsolatban a Szaharov-díj jelöltjeivel és díjazottjaival annak érdekében, hogy biztosítsa a folyamatos párbeszédet és az emberi jogi helyzet nyomon követését a díjazottak országaiban, és védelmet kínáljon az üldöztetéstől szenvedők számára; felszólítja az EKSZ-t, hogy a Szaharov-díj témáját építse be az emberi jogok helyzetéről szóló éves jelentés emberi jogi jogvédőkkel foglalkozó szakaszába;

92. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy támogassák, képezzék és ruházzák fel felelősséggel az emberi jogi jogvédőket, a civil társadalmi aktivistákat és a független újságírókat, valamint biztosítsák biztonságukat és online szabadságukat, továbbá alapvető jogszerűen erősítsék meg az online szólás-, gyülekezési és egyesülési szabadságot;

Az Európai Unió fellépése a halálbüntetés ellen

93. megismétli a halálbüntetést minden esetben és körülmények között ellenző határozott álláspontját, és nyomatékosan támogatja az Unió azon törekvését, hogy az ENSZ Közgyűlése 67. ülészakán erélyes határozatban álljanak ki a halálos ítéletekre vonatkozó moratórium mellett, abból a célból is, hogy a halálbüntetés elleni világkongresszus előtt az ügy lendületet kapjon; felhívja a figyelmet arra, hogy az EU vezető szerepet játszik a halálbüntetés elleni küzdelemben, amelynek legnagyobb támogatója is;
94. felszólítja a tagállamokat, hogy tartózkodjanak azon eszközök kereskedelmi értékesítésétől vagy terjesztésétől, amelyek a halálbüntetés, a kínzás vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés során alkalmazható egyes áruk kereskedelméről szóló, 2005. június 27-i 1236/2005/EK rendelet tilalma alá esnek; felszólít arra, hogy rendszeres és folyamatosan korszerűsített exportellenőrzésnek vessék alá az uniós gyógyszergyárak által előállított olyan gyógyszereket, amelyeket harmadik országokban halálbüntetések végrehajtásához használhatnak fel; üdvözli ezzel összefüggésben a Bizottságnak az 1236/2005/EK rendelet módosítására irányuló, 2011. december 20-i döntését, ami által szigorítani fogja a halálbüntetés végrehajtása céljából használható egyes kábítószerekre vonatkozó exportellenőrzéseket; üdvözli az egyes uniós gyógyszergyártó vállalatok által tett, arra irányuló proaktív lépéseket, hogy megállítsák az olyan harmadik országokba irányuló kivitel, ahol fennáll annak a veszélye, hogy az ilyen készítményeket kivégzésekhez használják fel; sürgeti, hogy több uniós gyógyszergyártó tegyen hasonló lépéseket; felszólítja a Bizottságot, hogy az 1236/2005/EK rendeletben hozzon létre olyan általános szabályt, amely a kínzáshoz vagy kivégzésekhez felhasználható gyógyszerek tekintetében többek között előzetes kiviteli engedély meglétét írja elő;
95. üdvözli az emberi jogi szervezetek azon értékelését, hogy a 2011-es állapot szerint a halálbüntetés alkalmazása széles körben alátámasztja a halálbüntetés eltörlése irányába mutató globális tendenciát; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy Iránban, Irakban és Szaúd-Arábiában a kivégzések száma jelentősen emelkedett; komoly csalódásának ad hangot amiatt, hogy Kína megtagadja a hiteles tájékoztatást a halálbüntetés alkalmazásáról és a kivégzések számáról, amely az Amnesty International szerint ezrekre rúg; üdvözli a halálbüntetés eltörlését az Amerikai Egyesült Államok Illinois államában, sajnálja viszont, hogy az Egyesült Államok tovább folytatja emberek kivégzését annak ellenére, hogy

2011-ben a G8 országok közül már egyedül ő folytat ilyen gyakorlatot; aggodalommal emlékeztet arra, hogy Fehéroroszország az egyetlen európai ország, amely továbbra is alkalmazza a halálbüntetést; következetesen sürgeti az Uniót és tagállamait, hogy az említett országokkal folytatott párbeszédben kiemelt témaként vesse fel ezt a kérdést;

Kínzás és más kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmód vagy büntetés

96. üdvözli az EU harmadik országok felé irányuló, a kínzással és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy büntetéssel kapcsolatos politikájáról szóló, aktualizált iránymutatások elfogadását; emlékeztet azonban arra, hogy ahhoz, hogy az uniós politika területén konkrét eredményeket érjenek el, le kell küzdeni a figyelemfelkeltéssel és a végrehajtással kapcsolatos problémákat;
97. üdvözli, hogy a különleges védelmet igénylő csoportokra vonatkozó, aktualizált iránymutatások hatályát kiterjesztették a nemi irányultságon vagy nemi identitáson alapuló megkülönböztetést elszenvedő személyekre is, és üdvözli azon elkötelezettséget, hogy a harmadik országokat nemzeti eljárások biztosítására sürgetik a nemi szemponttal és a gyermekekkel kapcsolatos panaszok és bejelentések tekintetében; sajnálattal veszi ugyanakkor tudomásul, hogy a kínzás ellen irányuló, összehangolt uniós erőfeszítések nem foglalkoznak még átfogóbban a kérdés nemi szempontjával, aminek legfőbb oka, hogy nem áll rendelkezésre nagy mennyiségű információ a kínzás és a bántalmazás valamennyi formáival kapcsolatban;
98. kiemeli annak fontosságát, hogy az uniós iránymutatásokat összekapcsolják az ENSZ kínzás elleni egyezménye fakultatív jegyzőkönyvének végrehajtási szabályaival, különös tekintettel a nemzeti szintű megelőzési mechanizmusokra;
99. hangsúlyozza, hogy a rabszolgaságnak az ENSZ által kidolgozott fogalom meghatározása azon személy állapotára vagy helyzetére vonatkozik, akire kihatnak a tulajdonjog sajátos attribútumai vagy azok némelyike; sajnálatát fejezi ki a rabszolgaság továbbra is létező modern formái miatt, amelyek még az Európai Unióban is előfordulnak; ezért kéri a Bizottságot, hogy folytasson sokkal határozottabb politikát e témával kapcsolatban, különösen a háztartási alkalmazottakat illetően, akik az ilyenforma rabszolgaság által leginkább érintett társadalmi-foglalkozási csoportot alkotják;
100. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a pszichiátriával való politikai indíttatású visszaélés számos országban még mindig fájdalmas probléma, amely antidemokratikus rendszereinek támogatása során történetileg erőszakos pszichiátriai módszereket alkalmazott az ellenzéki társadalmi csoportok és egyének megfélemlítése és megállítása céljából; aggodalommal mutat rá, hogy ez a tendencia együtt jár a kínzás homályos és nehezen megfogható formáival, köztük a pszichológiai terrorral és a megalázó fogva tartási körülményekkel;
101. felhívja a figyelmet az ENSZ különleges előadójának a kínzásról és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódról vagy büntetésről szóló, 2011. augusztus 5-i jelentésének (A/66/268) jelentőségére, középpontban a magánzárka hatásaival, e módszernek a pszichiátriai klinikákon való alkalmazását is beleértve; súlyos aggodalmának ad hangot a különböző országokból érkező bizonyítékok miatt, amelyek tanúsága szerint a pszichiátriai kórházakat ténylegesen fogva tartási központ céljára

használják; felhívja az alelnököt/főképviselőt, az EU emberi jogokért felelős különleges képviselőjét, az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy fordítsanak kellő figyelmet erre a problémára;

102. aggodalmának ad hangot a kínzást elszenvedett áldozatok rehabilitációs központjainak jövőbeli működésével kapcsolatban; felhívja az EKSZ-t és a bizottsági szolgálatokat, hogy munkájuk során lépjék át a külső és belső politikákat elválasztó vonalat, ezzel biztosítva, hogy az adminisztratív hatásköri korlátok sem az Unión belül, sem kívül ne veszélyeztessék a rehabilitációs központoknak nyújtott uniós támogatást;

103. sajnálattal veszi tudomásul, hogy az emberi jogi jogsértések továbbra is fájdalmas problémát jelentenek Ciprus megszállt területén; megjegyzi, hogy a török hadsereg menekültet ezreit – akiket korábban otthonaik és vagyontárgyaik elhagyására kényszerítettek – akadályoz meg mind máig abban, hogy visszatérjenek szülőföldjükre; megjegyzi továbbá, hogy az eltűnt személyek családjától és rokonaitól még mindig megtagadják azt a jogot, hogy választ kapjanak szeretteik sorsáról, mivel Törökország nem teszi lehetővé sem militarizált övezetekbe való bejutást, sem pedig azt, hogy a ciprusi eltűnt személyekkel foglalkozó bizottság betekinthessen az e tárgyban folytatott vizsgálatokról készült jelentéseket tartalmazó archívumokba;

Megkülönböztetés

104. ragaszkodik ahhoz, hogy az emberi jogokról az Unió és a harmadik országok között folytatott politikai párbeszédnek ki kell terjednie a megkülönböztetésmentesség befogadóbb és átfogóbb – többek között a vallás, a meggyőződés, a nemi hovatartozás, a faji vagy etnikai származás, az életkor, a fogyatékoság, a szexuális irányultság és a nemi identitás alapján történő – meghatározására;

105. hangsúlyozza, hogy az uniós külpolitikának az alapvető jogok, az egyenlőség és a megkülönböztetésmentesség területén megnyilvánuló hitelességéhez és következetességéhez a Tanácsnak el kell fogadnia a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékoságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló irányelvet, és ki kell bővítenie a rasszizmusról és idegengyűlöletről szóló kerethatározat hatályát, hogy az más megcélzott csoportokra – például az LMBT-személyekre – is kiterjedjen;

106. kéri a tagállamoktól, hogy szilárdan forduljanak szembe minden olyan kísérlettel, amelynek célja az emberi jogok egyetemességének, oszthatatlanságának és egymástól való függésének megkérdőjelezése, valamint hogy határozottan ösztönözzék az ENSZ Emberi Jogi Tanácsát arra, hogy egyenlő figyelemben részesítsék a bármely alapon történő megkülönböztetés – köztük a nemi, fajon, koron, nemi irányultságon, valláson vagy meggyőződésen alapuló megkülönböztetés – minden formáját; rendkívül sajnálatosnak tartja, hogy a homoszexualitást 78 államban továbbra is büntetik, sőt ezek közül öt államban halálbüntetéssel; felhívja ezeket az államokat, hogy haladéktalanul szüntessék meg a homoszexualitás kriminalizálását, engedjék szabadon a szexuális irányultságuk vagy nemi identitásuk miatt bebörtönzött személyeket és ne végezzék ki őket; felhívja az EKSZ-t, hogy az LMBT-személyek jogainak védelmében teljes körűen használja fel az LMBT-személyek jogainak előmozdítását célzó eszközöket; felhívja a Tanácsot, hogy dolgozzon ki kötelező iránymutatásokat ezen a területen; felhívja az

EKSZ-t és a tagállamokat, hogy segítsék az LMBT-személyek jogvédőit olyan országokban, ahol e személyek veszélyben vannak, és felhívja az alelnököt/főképviselőt és az EU emberi jogokért felelős különleges képviselőjét, hogy továbbra is tegye egyértelművé az Európai Unió szilárd elkötelezettségét az egyenlőség és a szexuális irányultságon, nemi hovatartozáson és a nemi hovatartozás kifejezésén alapuló megkülönböztetés tilalma iránt az egész világon, beleértve kétoldalú, nemzetközi és ENSZ-szintű kezdeményezések indítását és támogatását e kérdésekkel kapcsolatban; ismételten felhívja a Bizottságot, hogy adjon ki ütemtervet a szexuális irányultságon és nemi hovatartozáson alapuló egyenlőségre vonatkozóan;

107. felhívja a tagállamokat, hogy nyújtsanak menedékjogot azoknak, akik üldöztetés elől menekülnek olyan országokból, ahol a leszbikus, meleg, biszexuális és transzszexuális embereket kriminalizálják, és tegyék ezt a kérelmezők üldöztetéstől való indokolt félelme alapján, és támaszkodjanak lesbikusként, melegként, biszexuálisként, transzneműként vagy interszexuálisként való önmeghatározásukra;

108. ismét megerősíti, hogy az AKCS–EU partnerségben alapvető fontosságú a megkülönböztetésmentesség elve, a nemek vagy a nemi irányultság szempontját is beleértve;

109. hangsúlyozza a figyelmet az ENSZ fogyatékosokkal élő jogairól szóló egyezményének (UNCRC) EU általi megerősítésének jelentőségét, valamint a 2010–2020 közötti időszakra vonatkozó európai fogyatékosügy stratégia – különösen a 8. cselekvési terület – elfogadására; elítéli a fogyatékoságon alapuló megkülönböztetés minden formáját, és felszólít minden államot arra, hogy ratifikálja az UNCRC-t; hangsúlyozza, hogy az EU-nak is nyomon kell követnie az UNCRC saját területén történő végrehajtását; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy mozdítsák elő a fogyatékosokkal élő jogairól szóló, az ENSZ keretében 2006-ban kidolgozott nemzetközi egyezményt az Európai Unión belül és azon kívül;

110. elítéli a kasztrendszeren alapuló megkülönböztetést elszenvető személyekkel szemben elkövetett folytatódó emberi jogi jogsértéseket, köztük az egyenlőség és az igazságszolgáltatáshoz való hozzájárás megtagadását, a továbbra is érvényesülő szegregációt és az alapvető emberi jogok elérésének kasztrendszer-alapú akadályozását; arra kéri a Tanácsot, az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy közösen lépjenek fel a kasztrendszeren alapuló megkülönböztetéssel szemben, többek között uniós emberi jogi közlemények, keretrendszerek, valamint adott esetben országspecifikus stratégiák és párbeszéd formájában, továbbá hogy – a kaszt szerinti megkülönböztetés felszámolását illetően irányadó keretként – támogassák a munkán és a származáson alapuló megkülönböztetés felszámolásáról szóló ENSZ-alapelvek és -iránymutatások tervezetét, valamint hogy dolgozzanak ezen alapelvek és -iránymutatások az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa általi jóváhagyásán;

111. kéri az alelnököt/főképviselőt és az emberi jogokért felelős különleges képviselőt annak fenntartások nélküli elismeréséhez, hogy a kaszt szerinti megkülönböztetés súlyos következményekkel jár az emberi jogok és a szegénység tekintetében egyaránt;

112. üdvözli, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának a rendkívüli szegénységre és az emberi jogokra irányadó elvei az összes emberi jog függetlenségén és oszthatatlanságán,

valamint a rendkívüli szegénységben élők részvételének és önellátóvá válásának elvén alapulnak; hangsúlyozza, hogy a rendkívüli szegénység és az emberi jogok egymástól elválaszthatatlanok: egyrészt a rendkívüli szegénységben élő embereket gyakran megfosztják polgári, politikai, gazdasági, szociális és emberi joguktól; fontos másrészt, hogy a rendkívüli szegénység elleni küzdelemben az emberi jogok tiszteletben tartásán alapuló megközelítés érvényesüljön, mert a helyzet csak ezáltal érthető meg és kezelhető; felszólítja a Tanácsot, hogy az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsában támogassa ezt a megközelítést;

113. aggodalommal jegyzi meg, hogy az őslakosok különösen ki vannak téve a megkülönböztetés veszélyének, és különösen sérülékenyek a politikai, gazdasági, környezeti és munkához kapcsolódó változásokkal és zavarokkal szemben; megjegyzi, hogy a legtöbbször a szegénységi küszöb alatt él, és kevésbé vagy egyáltalán nem jut képviselőhöz, nem fér hozzá a politikai döntéshozatali vagy igazságszolgáltatási rendszerhez; különösen aggasztják a beszámolóik szerinti jelentős földfelvásárlások, a lakóhely elhagyására kényszerítés és a fegyveres konfliktusból fakadó emberi jogi visszaélések;
114. kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy mozdítsa elő a „klímamenekült” fogalmának hivatalos, jogi legitimizálását (e fogalom olyan személyt jelöl, aki az éghajlatváltozás következményei miatt kénytelen otthonát elhagyni és külföldön menedékjogot kérni), mivel e a fogalmat sem a nemzetközi jog, sem más, jogilag kötelező erejű nemzetközi megállapodás eddig még nem ismerte el;
115. hangsúlyozza az állampolgársághoz való jog – mint a legalapvetőbb jogok egyikének – jelentőségét, mivel sok országban csak a teljes jogú állampolgárok számára adtak a lehetőségek ahhoz, hogy maradéktalanul gyakorolhassák alapvető emberi jogukat, ideértve a közbiztonsághoz, a jóléthez és az oktatáshoz való jogot;
116. hangsúlyozza, hogy a hagyományos nemzeti kisebbségeknek a többi kisebbségi csoporttól eltérő egyedi igényei vannak, és biztosítani kell az e kisebbségekkel szembeni egyenlő bánásmódot az oktatás, az egészségügyi ellátás, a szociális szolgáltatások és más közszolgáltatások tekintetében, továbbá hogy a gazdasági, társadalmi, politikai és kulturális élet valamennyi területén elő kell mozdítani a nemzeti kisebbségek tagjai és a többséghez tartozók közötti maradéktalan és tényleges egyenlőséget;

Fegyveres konfliktushelyzetnek kitett nők és gyermekek

117. méltányolja, hogy a nőkkel, a békével és a biztonsággal kapcsolatos határozatok uniós politikákban történő végrehajtásának kérdésére kiemelt figyelmet fordítanak, ahogyan ezt a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. és 1820. számú ENSZ BT-határozatok uniós végrehajtására vonatkozó átfogó megközelítés európai uniós mutatóiról szóló, az Európai Unió Tanácsa által 2011. május 13-án elfogadott jelentés is bizonyítja; üdvözli az EU politikai intézkedését, amely az ENSZ Főtitkára gyermekekkel és fegyveres konfliktusokkal foglalkozó különleges képviselője mandátumának meghosszabbítására irányul az ENSZ Közgyűlésében; oszja a közös biztonság- és védelempolitikáról szóló, 2011. december 1-i tanácsi következtetésekben kifejtett álláspontot, miszerint az emberi jogi, nemi és a fegyveres konfliktusban érintett gyermekekkel kapcsolatos szempontok folyamatos és módszeres figyelemmel kísérésének a KBVP-missziók minden fázisában a

középpontban kell állnia;

118. úgy véli, hogy a nők szóban forgó tényleges részvételének biztosítása érdekében – tekintettel arra, hogy jelenleg mind a politikai, mind a civil társadalmi szervezetekben alulreprezentáltak – a nemekkel kapcsolatos kérdésekre vonatkozó képzési és kísérő modulokat kell előirányozni mind az európai alkalmazottak, mind a helyszínen lévő nők számára, hogy hatékonyan hozzájárulhassanak a szóban forgó békefolyamatokhoz és vitarendezéshez;
119. elismeri, hogy a fegyveres konfliktushelyzetben lévő nők és gyermekek helyzetének javításában elérhető konkrét haladás gyakran attól függ, hogy sikerül-e civil ellenőrzés alatt világos és egységes elszámoltathatósági struktúrákat létrehozni a katonai és a biztonsági szolgálatoknál; sürgeti ezért az érintett uniós intézményeket, hogy a konfliktussal küzdő vagy konfliktust elszenvedett országokban dolgozzanak ki és alkalmazzanak hatékonyabb módszereket a biztonsági ágazat megreformálására, különös tekintettel a nők és gyermekek ezzel kapcsolatos jogaira, befogadására és szerepvállalásuk elősegítésére; felhívja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy vegyék figyelembe ezt a szempontot a biztonsági ágazat reformját szabályozó külső támogatási eszközök tervezése és végrehajtása során, ideértve a nők konfliktus utáni újjáépítésben való szerepvállalása elősegítésének fontosságát;
120. felszólít a gyerekkatonák lefegyverzésére, rehabilitálására és a társadalomba való visszaintegrálására, azon uniós politikák központi elemeként, amelyek célja az emberi jogok megerősítése, a gyermekek védelme és az erőszak politikai konfliktusrendezési mechanizmusokkal való felváltása;
121. mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az afrikai Nagy-tavak vidékén a nemi erőszak egész népcsoportok kiirtására szolgáló háborús eszköz;

A nők jogai

122. sürgeti az Európai Uniót, hogy fokozza fellépését annak érdekében, hogy véget vessen a női nemi szervek megcsonkítása, a korai és kikényszerített házasságok, becsületgyilkosságok, valamint a nemek szerinti szelektív abortusz gyakorlatának; fenntartja, hogy a szóban forgó politikáknak a fejlesztési együttműködésre vonatkozó uniós megközelítés alapvető fontosságú elemeinek kell lenniük; kiemeli, hogy a nők és lányok jóllétéhez valamennyi országban fontos az orvosi ellátáshoz való megfelelő hozzáférés és a szexuális élet és az utódnemzés egészségügyi és jogi vonatkozásaival kapcsolatos tájékoztatás és oktatás;
123. megállapítja, hogy továbbra sem irányul kellő figyelem a szexuális és a reprodukív jogokkal kapcsolatos jogsértésekre, amelyek veszélyeztetik az ENSZ népességgel és fejlesztéssel foglalkozó nemzetközi konferenciáján 1994-ben elfogadott kairói cselekvési programban (ICPD) vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében tett erőfeszítéseket, és hogy a népességi és fejlesztési stratégiákban nem irányul kellő figyelem a megkülönböztetés – többek között a nemi alapú megkülönböztetés és a nemek közötti egyenlőtlenségek – problémájának kezelésére sem; hangsúlyozza, hogy a reprodukív egészséggel kapcsolatos előrehaladást bizonyos kontextusokban korlátozzák az olyan jogsértések mint például a gyermekházasságok, a korai vagy kényszerházasságok, a

házasodás alsó korhatára jogi meghatározásának elmulasztása, kényszerítő gyakorlatok mint például a kényszersterilizálás és a női nemi szervek csonkítása, valamint a nők és lányok azon jogának megtagadása, hogy – megkülönböztetéstől, kényszertől és erőszaktól mentesen – saját maguk dönthessenek saját szexuális és reprodukív egészségükről; szorgalmazza, hogy az Unió emberi jogi és fejlesztési politikai szempont hajtja végre a kairói cselekvési programot, mozdítsa elő a nemek közötti egyenlőséget, valamint a nők és gyermekek jogait, köztük a szexuális és reprodukív egészséget és jogokat;

124. annak biztosítására sürgeti az EU-t és tagállamait, hogy az ICPD+20 operatív felülvizsgálati folyamat a szexuális és reprodukív jogok teljes körű gyakorlásához kapcsolódó valamennyi szempont átfogó felülvizsgálatát eredményezze, valamint hogy szilárd és haladó megközelítést vezet be a szexuális és reprodukív jogok tekintetében, a nemzetközi emberi jogi normákkal összhangban, fokozva a megvalósításuk tekintetében az elszámoltathatóságot; felhívja különösen az EU-t és tagállamait annak biztosítására, hogy a felülvizsgálatot részvételi alapon folytassák le, és hogy a folyamat lehetőséget biztosítson a különböző érdekeltek – többek között a civil társadalom, valamint a nők, a serdülőkorúak és a fiatalok – számára az abban való jelentőségteljes részvételre; emlékeztet arra, hogy egy ilyen felülvizsgálat keretében az emberi jogokon kell alapulnia, és különös hangsúlyt kell fordítania a szexuális és a reprodukív jogokra;
125. kéri az EU-t, hogy folytasson szoros együttműködést a nők szerephez juttatásának kérdésével foglalkozó ENSZ-szervezettel (UN Women) és mind kétoldalú, mind pedig nemzetközi, regionális és nemzeti szinten lépjen fel a nők jogainak megerősítéséért; különösen hangsúlyozza, hogy nem elég támogatni az – EU harmadik országokban alkalmazott fejlesztési és emberi jogi politikájának kiemelt részét képező – egészségügyi nevelést és a szexuális és reprodukív egészségre és jogokra irányuló megfelelő programokat, hanem biztosítani kell azt is, hogy a nők tisztességes hozzáféréssel rendelkeznek a közegészségügyi rendszerekhez, és megfelelő szülészeti és nőgyógyászati ellátásban részesülnek, az Egészségügyi Világszervezet által meghatározottakkal összhangban;
126. sürgeti a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy a nők elleni erőszakkal szembeni küzdelemre vonatkozó átfogó stratégia keretében fordítsanak kiemelt figyelmet a női nemi szervek megcsonkítására, beleértve uniós cselekvési tervek – a kellő gondosság elve alapján történő – kidolgozását a női nemi szervek megcsonkítása tárgyában; arra bátorítja az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy továbbra is foglalkozzanak a női nemi szervek megcsonkításának kérdésével az e gyakorlatot ma is folytató partnerországokkal folytatott politikai és szakpolitikai párbeszéd keretében, amelybe vonjanak be a gyakorlat beszüntetésén már dolgozó emberi jogi jogvédőket, a gyakorlattal közvetlenül érintett lányokat és asszonyokat, közösségi vezetőket, vallási vezetőket, tanárokat, egészségügyi dolgozókat, valamint helyi és nemzeti szintű állami tisztviselőket; hangsúlyozza, hogy az EKSZ-nek – az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatos uniós stratégiai keret végrehajtására irányuló fellépések részeként – egyedi eszközöket kell kidolgoznia a női nemi szervek megcsonkításával kapcsolatban;
127. hangsúlyozza, hogy a reprodukív egészséggel kapcsolatos előrehaladást bizonyos kontextusokban korlátozzák az olyan jogsértések mint például a gyermekházasságok, a

korai vagy kényszerházasságok, a házasodás alsó korhatára jogi meghatározásának elmulasztása, kényszerített gyakorlatok mint például a kényszersterilizálás és a női nemi szervek csonkítása;

128. üdvözli több tagállam kötelezettségvállalását, amely szerint küzdeni fognak a nők elleni erőszak, a családon belüli erőszak és a női nemi szervek megcsonkítása – és különösen e jelenségek határokon átnyúló vetületei – ellen; ismételten hangsúlyozza az e kérdésekkel kapcsolatos külső és belső uniós politikák koherenciájának szükségességét, és sürgeti a Bizottságot, hogy kezelje prioritásként a nők és lányok elleni erőszak és a nőgyilkosságok megszüntetésének kérdését, és megfelelő pénzügyi források biztosításán keresztül az Unión belül és harmadik országokban egyaránt támogasson célzott és innovatív programokat; ösztönzi az EU-t és tagállamait az Európa Tanács nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezményének aláírására és ratifikálására;
129. üdvözli, hogy elfogadták az emberkereskedelem megelőzéséről és az e jelenség elleni küzdelemről szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet, valamint hogy a Bizottság kidolgozta a 2012–2016 közötti időszakra szóló, az emberkereskedelem felszámolására irányuló új uniós stratégiát; emlékeztet arra, hogy az emberkereskedelem összetett, transznacionális jelenség, amely a szegénységgel szembeni kiszolgáltatottságban, a demokratikus kultúra hiányában, a nemek közötti egyenlőség hiányában, a nőkkel szemben elkövetett erőszakban gyökerezik; hangsúlyozza azt, hogy határozottabban szót kell emelni a nemek közötti egyenlőség kérdése mellett a harmadik országokkal e problémákról folytatott párbeszédben; végül pedig kéri azokat a tagállamokat, amelyek még nem ratifikálták az ENSZ emberkereskedelemről szóló, ún. palermói jegyzőkönyvét, és az Európa Tanács emberkereskedelemről szóló egyezményét, hogy ezt minél előbb tegyék meg;
130. hangsúlyozza, hogy a nők létfontosságú szerepet játszanak a déli szomszédosági politikai életben; üdvözli azon választási eredményeket, amelyek következtében jelentősen növekedett a nők száma a politikában;
131. felszólítja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő különösen azt, hogy az Afrikai Unió tagállamai ratifikálják és végrehajtsák az Afrikai Uniónak az afrikai nők jogairól szóló jegyzőkönyvét;

A gyermekek jogai

132. emlékeztet a Lisszaboni Szerződésben tett konkrét kötelezettségvállalásra, hogy a gyermekek jogait a külső uniós politikák középpontjába állítják; rámutat, hogy a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény csaknem egyöntetű elfogadása különösen szilárd nemzetközi jogi alapot biztosít arra, hogy e területen progresszív politikákat vezessenek be; emlékeztet arra, hogy a gyermekek jogait minden uniós politikában és intézkedésben figyelembe kell venni; felszólítja ezért azokat az országokat, amelyek még nem erősítették meg az egyezményt, hogy a lehető legrövidebb időn belül tegyék ezt meg, valamint a lehető legrövidebb időn belül hajtsák végre mind az egyezményt, mind pedig annak fakultatív jegyzőkönyveit;
133. felhívja a figyelmet egy súlyos problémára a szubszaharai Afrika néhány országában,

ahol gyermekeket vádolnak meg boszorkánysággal, aminek a társadalmi kirekesztéstől a gyermekgyilkosságig, valamint a gyermekek áldozati formában történő rituális meggyilkolásáig terjedő súlyos következményei vannak; megjegyzi, hogy az államnak kötelessége megvédeni a gyermekeket az erőszak és a visszaélés minden formájától, következésképpen sürgeti az alelnököt/főképviselet, az EU emberi jogokért felelős különleges képviselőjét, a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy az érintett országok kormányaival folytatott emberi jogi párbeszéd és külső pénzügyi eszközök programozása során fordítsanak különös figyelmet a gyermekeknek az erőszak valamennyi formája elleni védelmére és e gyermekek sorsára;

134.felszólítja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy az Unió külső politikai keretei között védelmezze meg a gyermekek jogait büntetőeljárások során egyedi védelmi szükségletek meghatározásával – elismerve ezáltal a gyermekek másodlagos és ismételt viktimizációnak való kitettségét –, a gyermek legfőbb érdekét tekintve elsődleges szempontnak, amint azt a bűncselekmények sértettjeinek jogaira vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló, 2012. szeptember 12-én elfogadott 2011/0129 (COD) irányelv előírja;

135.üdvözli „Az EU gyermekjogi ütemterve” című bizottsági közleményt, amely a külső és a belső politikai célkitűzéseket egyetlen politikai dokumentumban egyesíti; emlékeztet az alelnök/főképviselet által az „Emberi jogok és demokrácia az Európai Unió külső tevékenységeinek középpontjában” című bizottsági közleményben tett kötelezettségvállalásra, amelynek értelmében – három kampányprioritás egyikeként – a gyermekek jogaira fognak összpontosítani; hangsúlyozza azonban annak fontosságát, hogy e kötelezettségvállalásokat költségvetéssel rendelkező intézkedésekre váltsák át és kövessék nyomon azok hatékony végrehajtását;

136.felszólítja a gyermekek jogainak az EU emberi jogi országstratégiáiba való, a Lisszaboni Szerződés szerinti kötelezettségvállalással összhangban történő beépítésére; támogatja a fejlesztési együttműködésnek az emberi jogokon alapuló megközelítése irányába tervezett további lépéseket, ahogyan ez az Unió emberi jogi stratégiai cselekvési tervében is szerepel; kiemeli ennek sürgősségét a gyermekek jogai esetében, a hosszabb távon fenntartható előrelépés biztosítása érdekében; emlékeztet arra, hogy bizonyos országokban a leánygyermek különösen kiszolgáltatott helyzetben vannak;

137.hangsúlyozza, hogy küzdeni kell a gyermek-kényszermunka, a gyermekek kizsákmányolása és gyerekkereskedelem minden formája ellen; felszólítja a gyermekek munkaerő-piaci kizsákmányolásával kapcsolatos tudatosságot segítő, hatályos nemzeti és nemzetközi szabályok hatékonyabb végrehajtására; kiemeli, hogy a gyerekek és a serdülőkorúak csak olyan munkában vehetnek részt, amely nem befolyásolja az egészségüket és személyes fejlődésüket, és nem akadályozza őket iskolai kötelezettségeikben;

A gondolat, a vallás, a lelkiismeret, illetve a meggyőződés szabadsága

138.hangsúlyozza, hogy a gondolat, a lelkiismeret, a vallás vagy a meggyőződés szabadsága alapvető emberi jog¹, amely egyaránt jelenti a hithez a hit elutasításához való jogot,

---

¹ Az Európai Parlament 2011. január 20-i állásfoglalása a keresztények helyzetéről a vallásszabadság

valamint a teista és nem teista hit vagy az ateista meggyőződés hit magánjellegű vagy nyilvános, egyedül vagy másokkal közösségben való gyakorlásának szabadságát; kiemeli, hogy e jogok gyakorlása a plurális és demokratikus társadalmak kialakulásához alapvető fontosságú tényező; felszólítja az EU-t, hogy módszeresen védelmezze a vallásszabadsághoz vagy a meggyőződés szabadságához való, az ENSZ emberi jogi megállapodásaival összhangban mindenkit megillető jogot a harmadik országokkal folytatott minden politikai párbeszédében;

139. elítéli a valláson vagy meggyőződésen alapuló intolerancia, megkülönböztetés vagy erőszak minden formáját, függetlenül attól, hogy hol és kivel szemben követik el, akár vallásos emberek, akár hitüket elhagyók és nem hívők ellen irányul; mély aggodalmát fejezi ki a vallási kisebbségek képviselőivel szemben különböző országokban elkövetett efféle cselekmények egyre gyarapodó száma miatt, amelyeknek a többségi vallási hagyományok azon mérsékelt tagjai is áldozatul esnek, akik szót emelnek a az egyének közötti kölcsönös tiszteleten alapuló pluralista és sokszínű társadalmak előmozdításáért; nyugtalanítónak találja az ilyen jogsértések miatti büntetlenséget, a rendőrség és az igazságszolgáltatási rendszer elfogultságát az ilyen ügyek kezelésekor, valamint az áldozatok kártalanítását célzó megfelelő rendszerek hiányát a világ számos országában; megállapítja, hogy paradox módon az arab tavasz eseményei, amelyek a demokratikus átalakulás lehetőségeinek reményét hordozták, sok esetben a vallási kisebbségek szabadságainak és jogainak romlását hozták magukkal, ezért határozottan elítél a keresztények, zsidók, muzulmánok és más vallási közösséghez tartozók ellen elkövetett minden erőszakos cselekményt; elismeri, hogy számos országban egyre nagyobb szükség van konfliktus-átalakító és békéltető erőfeszítésekre, ideértve a különböző szinteken folytatott, vallások közötti párbeszédet, és sürgeti az EU-t és az alelnököt/főképviselet, az EU emberi jogokért felelős különleges képviselőjét, a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy az emberi jogokkal kapcsolatban az harmadik országokkal folytatott uniós párbeszéd során foglalkozzanak a például a médiában megjelenő megkülönböztető és felbujtó tartalmakkal, valamint a hit szabad kinyilatkoztatásának akadályaiival; úgy véli, hogy azokban a harmadik országokban, ahol a vallási kisebbségek jogaik megsértésével szembesülnek, az ilyen problémák nem oldhatók meg úgy, hogy védelmük érdekében elkülönítik őket a szomszédos közösségektől, „párhuzamos társadalmakat” hozva ezáltal létre;

140. különös aggodalommal tölti el a kínai helyzetet, ahol rendszeresen üldözik azokat a többek között keresztény, muzulmán, buddhista és Falun Gong hívőket, akik a hivatalosan jóváhagyott csatornákon kívül gyakorolják vallásukat; felhívja a kínai kormányt, hogy vessen véget a Falun Gong hívőkkel szembeni visszaélések és zaklatások kampányának, akiket a vallásuk vagy meggyőződésük szabad gyakorlásáért büntetésül hosszú börtönbüntetésre és munkatáborokban történő átnevelésre ítélnak azzal a céllal, hogy spirituális meggyőződésük megtagadására kényszerítsék őket, annak ellenére, hogy megerősítette a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések és bánásmódok elleni ENSZ-egyezményt; sürgeti Kínát, hogy ígéretéhez híven ratifikálja a polgári és politikai jogokról szóló nemzetközi egyezségokmányt (ICCPR); sürgeti a kínai hatóságokat, hogy függesszék fel, majd a tibetiekkel folytatott valódi konzultációs eljáráson keresztül módosítsák azon politikákat, amelyek a legerősebb negatív hatást

gyakorolják a tibeti buddhizmusra, kultúrára és hagyományra; mélységesen aggasztja a vallásszabadság kubai helyzete, különösen a katolikus és protestáns egyház vezetői és követői által egyaránt elszennvedett fokozott üldöztetés;

141. hangsúlyozza, hogy az emberi jogokra vonatkozó nemzetközi jog a nyilvántartási állapottól függetlenül elismeri a gondolat, a lelkiismeret, a vallás, a meggyőződés és a politikai elköteleződés szabadságát, tehát a nyilvántartásba vétel nem tekinthető a vallásgyakorlás vagy a politikai elköteleződéshez való jog gyakorlása előfeltételének; továbbá aggodalommal hívja fel a figyelmet arra, hogy Kínában mindazon személyeknek, akik valamely vallást – ideértve az öt hivatalosan elfogadott vallást: a buddhizmust, a taoizmust, az iszlámot, valamint a római katolikus és a protestáns hitet – gyakorolni szeretnének, állami nyilvántartásba kell vetetniük magukat, és állami ellenőrzés alatt álló igazgatótanács irányítja működésüket, ami gátolja vallási autonómiájukat és korlátozza tevékenységüket; aggodalommal állapítja meg továbbá, hogy a nyilvántartásba nem vett vallási csoportoknak – többek között a kisebb keresztény imacsoportoknak és a Falun Gong hívőknek – különböző formájú visszaélésekkel kell szembenéznük, amelyek korlátozzák tevékenységeiket és a találkozóikat, többek között elkobozzák vagyონukat, sőt, letartóztatják és börtönbe vetik őket;
142. üdvözli, hogy a vallásszabadságot és a meggyőződés szabadságát tananyagként beépítették az EU személyzetének képzésébe; határozottan megismétli egy olyan eszköztárra irányuló felhívását, amely az uniós külpolitika részeként előmozdítja a vallás, illetve a meggyőződés szabadságához való jogot; üdvözli ezzel összefüggésben az EU arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy az emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos uniós cselekvési terv 23. szakaszával összhangban iránymutatásokat dolgoz ki a vallásszabadságról és a meggyőződés szabadságáról; megjegyzi, hogy ezen iránymutatásoknak összhangban kell lenniük az EU emberi jogi országstratégiáival, és tartalmazniuk kell egy ellenőrző listát a vallás, illetve a meggyőződés szabadságához tartozó, nélkülözhetetlen szabadságokról egy adott országban kialakult helyzet értékelése érdekében, valamint a vallás vagy meggyőződés szabadsága megsértése eseteinek feltárását segítő módszertant; felhívja a figyelmet, hogy a Parlamentnek és a civil társadalomnak részt kell venniük ezen iránymutatások kidolgozásában; arra ösztönzi az EU-t, hogy biztosítsa a koherenciát az új iránymutatások és az EU emberi jogi országstratégiáiban felsorolt prioritások között; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a vallás és a meggyőződés szabadságának szempontját beépítsék az EU fejlesztési és más külső politikáiba;
143. sürgeti az Uniót, hogy reagáljon proaktívan az aposztáziáról, az istenkáromlásról és az áttérés megakadályozásáról szóló törvények gyakori alkalmazására, és az ezek által a vallási intolerancia és a megkülönböztetés fokozódásában betöltött szerepre; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi jog tartalmazza a valláshoz vagy meggyőződéshez, a vallás vagy meggyőződés felvételéhez vagy más vallásra vagy meggyőződésre való áttéréshez való jogot; kéri az alelnököt/főképviselet és az EU intézményeit, hogy lépjenek fel az elfogadhatatlan gyakorlatokkal szemben, azok felszámolása érdekében nyomást gyakorolva azon harmadik országokra – különös tekintettel azokra, amelyek az EU partnerei –, amelyek ilyen gyakorlatokat folytatnak; ösztönzi az EU-t, hogy szólaljon fel az ilyen jogszabályok kormányok általi alkalmazása ellen, és támogassa az egyének más vallásra való áttéréséhez kapcsolódó jogát, különösen azokban az országokban, ahol

az aposztáziát halálbüntetéssel sújtják;

144. hangsúlyozza, hogy a meggyőződés, a vallás és a lelkiismeret szabadságát, illetve az ateizmus és a hitnélküliség különböző formáit a nemzetközi emberi jogi megállapodásokkal összhangban meg kell védeni, és határozottan kijelenti, hogy ezt a szabadságot nem szabad veszélybe sodorni az istenkáromlásról szóló olyan törvényekkel, amelyeket más vallású vagy meggyőződésű személyek elnyomására és üldözésére használnak fel; hangsúlyozza, hogy míg az istenkáromlásról szóló törvényeket gyakran a társadalmi feszültségek mérséklésének ürügyével támogatják, a valóságban e törvények csak hozzájárulnak az effajta feszültségek fokozódásához és az intolerancia erősödéséhez, különösen a vallási kisebbségekkel szemben; emlékeztet ezzel kapcsolatban arra, hogy számos országban még ma is általános gyakorlatnak számít az imahelyek betiltása, lerombolása vagy az épület elkobzása, valamint a vallási témájú kiadványok betiltása, megsemmisítése vagy elkobzása; sürgeti az uniós intézményeket, hogy a vonatkozó kormányokkal való kapcsolataiban emeljék szót az ilyen jogsértések ellen; felszólít arra, hogy képviseljék határozott álláspontot az istenkáromlásra vonatkozó törvények olyan eszközzé tételével szemben, amelyet a vallási kisebbségek tagjainak üldözésére lehet felhasználni;
145. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a vallásszabadságot és a meggyőződés szabadságát érvényesítsék a fejlesztési, konfliktus-megelőzési és terrorizmusellenes politikákban; üdvözlí a társadalmi kohézió és a békés társadalmak elősegítése keretében a különböző szinteken – közösségi vezetők, nők, fiatalok és az etnikai kisebbségek képviselői részvételével – a kultúrák és a vallások közötti párbeszédbe való bevonásra és együttműködésre irányuló erőfeszítéseket; üdvözlí az EU arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy a vallásszabadsághoz és a meggyőződés szabadságához való jogot nemzetközi és regionális fórumok – például az ENSZ, az EBESZ, az Európa Tanács és egyéb regionális mechanizmusok – elé tárja és ott támogassa azt, és építő jellegű párbeszédre hív fel az Iszlám Konferencia Szervezetével (OIC) a vallás becsmérése elleni küzdelemhez kapcsolódó terminológiától való elmozdulás témájában; ösztönzi az EU-t, hogy továbbra is terjesszen elő évente állásfoglalást a vallásszabadságról és a meggyőződés szabadságáról az ENSZ Közgyűlésén;
146. üdvözlí az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője/a Bizottság alelnöke, az OIC főtítkára, az Arab Liga főtítkára, valamint az Afrikai Unióban a béke és biztonság kérdésével foglalkozó biztosa által 2012. szeptember 20-án tett együttes nyilatkozatot, amelyben újlag megerősítik az összes vallás iránti tiszteletet, valamint a vallásszabadság és a tolerancia alapvető fontosságát, maradéktalanul elismerve ugyanakkor a véleménynyilvánítás szabadságának fontosságát is; elítéli a vallási gyűlöletre és az erőszakra való felbujtást, és mélyszéges sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a diplomáciai képviselőkkel szemben elkövetett közelmúltbéli támadások emberéleteket követeltek; részvétét fejezi ki az áldozatok családtagjainak;
147. megállapítja, hogy a vallásszabadság és a meggyőződés szabadsága kölcsönösen összekapcsolódik az elismeréssel, az egyenlő polgársággal és a jogok elismerésével egy adott társadalomban; ösztönzi az EU-t, hogy kezelje kiemelt kérdésként az egyenlőség és az egyenlő polgárság megvalósítását a társadalom marginalizált és megkülönböztetéssel sújtott csoportjai tekintetében; hangsúlyozza továbbá a civil társadalmat és az emberi jogi

jogvédőket – a valláson vagy meggyőződésen alapuló megkülönböztetés, intolerancia és erőszak elleni küzdelemben tett erőfeszítéseikkel összefüggésben – célzó kezdeményezések támogatásának, valamint finanszírozásuk lehetővé tételének fontosságát;

148. sürgeti az EKSZ-t, hogy struktúráján belül hozzon létre állandó kapacitást a vallás vagy meggyőződés által a jelenkori társadalmakban és nemzetközi kapcsolatokban betöltött szerep nyomon követése és elemzése érdekében, és hogy a földrajzi és tematikus igazgatóságok és egységek működésében érvényesítse a vallásszabadság és a meggyőződés szabadsága szempontját; arra ösztönzi az EKSZ-t, hogy nyújtson be évente jelentést a Parlamentnek a vallásszabadság vagy a meggyőződés szabadsága terén a világban elért haladásról;
149. hangsúlyozza továbbá a civil társadalmat és az emberi jogi jogvédőket – a valláson vagy meggyőződésen alapuló megkülönböztetés, intolerancia és erőszak elleni küzdelemben tett erőfeszítéseikkel összefüggésben – célzó kezdeményezések támogatásának, valamint finanszírozásuk lehetővé tételének fontosságát; úgy véli, hogy a demokrácia és az emberi jogok európai eszközének országalapú támogatási rendszerekből nyújtott támogatásnak elsősorban a vallásszabadság vagy a meggyőződés szabadsága védelmének és előmozdításának finanszírozására kell irányulnia az olyan országok esetében, ahol az uniós országstratégia ezt a jogot kiemelten fontosként azonosította;
150. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak; a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az EU emberi jogokért felelős különleges képviselőjének, az Európai Külügyi Szolgálatnak, a tagállamok és a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek, az Egyesült Nemzetek Szervezetének, az Európa Tanácsnak, valamint az ebben az állásfoglalásban említett országok és területek kormányainak.

**INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT BETWEEN
JANUARY AND DECEMBER 2011**

THE SAKHAROV PRIZE 2011

<p>The winner of the Sakharov Prize 2011</p>	<p>The Sakharov Prize 2011 was awarded to five persons representing the Arab people in recognition of their drive for freedom and human rights and their contribution to historic changes in the Arab world.</p>
<p>Asmaa Mahfouz (Egypt)</p>	<p>Ms Mahfouz joined the Egyptian April 6th Youth Movement in 2008, helping to organise strikes for fundamental rights. Sustained harassment of journalists and activists by the Mubarak regime as well as the Tunisian example prompted Ms Mahfouz to organise her own protests. Her Youtube videos, Facebook and Twitter posts helped motivate Egyptians to demand their rights in the Tahrir Square. After being detained by the Supreme Council of Armed forces, she was released on bail due to pressure from prominent activists</p>
<p>Ahmed al-Zubair Ahmed al-Sanusi (Libya)</p>	<p>Mr Ahmed al-Sanusi, also known as the longest-serving “prisoner of conscience”, spent 31 years in Libyan prisons as a result of an attempted coup against Colonel Gaddafi. A member of the National Transitional Council, he is now working to “achieve freedom and race to catch up with humanity” and establish democratic values in post-Gaddafi Libya.</p>
<p>Razan Zaitouneh (Syria)</p>	<p>Ms Zaitouneh, a human rights lawyer, created the Syrian Human Rights Information Link blog (SHRIL) which reports on current atrocities in Syria. She publicly revealed murders and human rights abuses committed by the Syrian army and police. Her posts have become an important source of information for international media. She is now hiding from the authorities who accuse her of being a foreign agent and have arrested her husband and younger brother.</p>
<p>Ali Farzat (Syria)</p>	<p>Mr Farzat, a political satirist, is a well-known critic of the Syrian regime and its leader President Bashar al-Assad. Mr Farzat became more straightforward in his cartoons when the March 2011 uprisings began. His caricatures ridiculing Bashar al-Assad’s rule helped to inspire revolt in Syria. In August 2011, the Syrian security forces beat him badly, breaking both his hands as “a warning”, and confiscated his drawings.</p>
<p>Mohamed Bouazizi (Tunisia)</p>	<p>Mr Bouazizi, a Tunisian market trader set himself on fire in protest at incessant humiliation and badgering by the Tunisian authorities. Public sympathy and anger inspired by this gesture led to the ousting of Tunisian President Zine El Abidine Ben Ali. Mr Bouazizi’s selfimmolation also sparked uprisings and vital changes in other Arab countries such as Egypt and Libya, collectively known</p>

	as the “Arab Spring”. Mr Bouazizi received the prize posthumously.
SHORTLISTED NOMINEES	BACKGROUND
Dzmitry Bandarenka	Dzmitry Bandarenka is a Belarusian civil activist and member of the Belarusian Association of Journalists. He is one of the founders of the Charter’97 civil initiative and co-ordinator of the European Belarus civil campaign. During the 2010 presidential campaign he was the proxy of the opposition presidential candidate Andrei Sannikau. After attending the pro-democracy rally in Minsk on 19 December 2010, Dzmitry was beaten and arrested and taken to a KGB detention centre. He was charged with participating in and organising mass disturbances and on April 27 he was sentenced to 2 years in penal colony. On August 17, Dzmitry Bandarenka was discharged from Minsk hospital Nr 5 after serious spinal surgery and sent back to the Interior Ministry’s detention facility in Valadarski Street. He was subjected to inhuman and degrading treatment whilst in custody.
The San José de Apartadó Peace Community	This Colombian community of “campesinos”, i.e. peasant farmers, has become an internationally recognized symbol of courage, resilience and dedication to the values of peace and justice, in an environment of brutality and destruction. As part of their non-violent resistance, they refuse to take part in the conflict, to bear arms, or to collaborate with any armed actors, in spite of the pressure they face. The community members struggle courageously and peacefully to reassert and maintain their right to live a decent life on the land they cultivate. Their courage has cost them dearly: the community states that, of their 1300 members, 180 have been killed. The members of the Peace Community of San José de Apartadó are constantly facing death threats by the various groups involved in the Colombian civil war as well as in the traffic of drugs and arms in the region. Nonetheless, the community of San José de Apartadó has not given up in their fight for a peaceful society.

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
AFGHANISTAN Gulnaz	<p>After reporting to the police that she had been raped, Gulnaz, 19 years old at the time, was sentenced to 12 years in prison for adultery in 2009. She was released in December 2011. However, pressure was put on her, from the court and from others, to marry the man who had raped her.</p>	<p>In its resolution adopted on 15 December 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Welcomed the recent decision of President Karzai to pardon Gulnaz - Reiterated that the support of the European Union and its Member States for the reconstruction of Afghanistan must include concrete measures to eradicate discrimination against women in order to strengthen respect for human rights and the rule of law
AZERBAIJAN Jabbar Savalan Bakhtiyar Hajiev Tural Abbasli Eynulla Fatullayev Adnan Hajizade	<p>Savalan (member of the youth group of the Azerbaijan Popular Front Party (APFP) and Hajiev (activist and former parliamentary candidate) were apparently targeted for using Facebook to call for demonstrations against the government. Mr Savalan was sentenced to two and a half years in prison for allegedly possessing drugs and Mr Hajiev was arrested on 4 March after calling on Facebook for demonstrations against the government and now faces two years in jail for allegedly vading military service. Serious doubts exist as regards the fairness of the trials of Mr Savalan and Mr Hajiyev</p> <p>Head of the Youth Organisation of the Musavat Party. Was one of 200 activists who were arrested on 2 April 2011.</p> <p>Jailed journalist. The European Court of Human Rights ordered the Republic of Azerbaijan to release Fatullayev from prison and to pay him EUR 25 000 in moral damages.</p> <p>Two bloggers who were released from jail prior to</p>	<p>In its resolution adopted on 12 May 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Expressed its deep concern at the increasing number of incidents of harassment, attacks and violence against civil society and social network activists and journalists in Azerbaijan - Called on the Azerbaijani authorities to release all members of the opposition, youth activists and bloggers remaining in custody after the peaceful demonstrations of 11 March and 2 and 17 April 2011 and to release Mr Savalan and Mr Hajiyev and to drop the charges against them - Urged the authorities to safeguard all necessary conditions to allow the media, including opposition media, to operate, so that journalists can

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Emin Abdullayev (Milli)	the adoption of this resolution.	work and report freely without any pressure
Rafiq Tagi	Prominent Azerbaijani writer and journalist. He died in Baku on 23 November 2011 from the injuries he had sustained during a brutal knife attack four days earlier. Rafiq Tagi had reportedly been receiving death threats in the weeks prior to the attack, believed to be in retaliation for an article, amongst others, published on the <i>Radio Azadlyq</i> (Liberty) website on 10 November 2011, in which he criticised the current Iranian Government. A leading Iranian cleric, Grand Ayatollah Fazel Lankarani, issued a fatwa calling for Rafiq Tagi to be killed.	In its resolution adopted on 15 December 2011, the European Parliament: - Strongly condemned the murder of Rafiq Tagi and expresses its concern over the safety of Samir Sadagatoglu - Called on the Azerbaijani authorities to do their utmost to protect the life and safety of Samir Sadagatoglu
Samir Sadagatoglu	Editor of the <i>Sanat</i> newspaper. The abovementioned fatwa also called for Samir Sadagatoglu to be killed	- Called on the Iranian authorities to offer all necessary cooperation to the Azerbaijani authorities during the investigation of the murder of Rafiq Tagi
Tural Abassli	Abassli, leader of the opposition Musavat party's youth wing and blogger critical of the government. He was sentenced to administrative sentences on 16 March 2011 after rallies on 11 and 12 March against corruption within the government. On April 2 he was sentenced to prison for 2.5 years for "organizing public disorder". He was released in June 2012 on a Presidential pardon.	A letter of concern was sent on 27 April 2011
Elkin Aliyev	Reporter for Azerbaijan News Network who was sentenced to seven days in detention after the abovementioned rallies. The police contended that he participated in the protests and obeying police orders. Aliyev said he was working as a journalist covering the rallies.	
Seymur Khaziyev	Works for the opposition newspaper Azadliq. He	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Ramin Deko</p> <p>Eynulla Fatullayev</p>	<p>has allegedly been threatened and beaten several times after publishing critical material about the authorities and the President of Azerbaijan.</p> <p>Journalist for the opposition newspaper Azadliq who was participating in the protests of 2 April. On 3 April, he was reportedly forced into a car and taken to a village called Mashtaga where he was detained for 6 hours. During this day he was pressured to stop publishing critical material about the government. After reporting the abduction he was beaten by two men who said it was for not listening to the warning he had received during the day of the abduction.</p> <p>Newspaper editor and outspoken journalist. He was jailed in 2007 on charges that included terrorism and defamation. He remained in jail until his pardon in May 2011 despite a ruling in the European Court of Human Rights that had found him wrongfully imprisoned. While in prison he was denied access to medical care despite his the deterioration of his health.</p>	
<p>BAHRAIN</p> <p>Ali Abdullah Hassan al-Sankis</p> <p>Abdulaziz Abdulridha Ibrahim Hussain</p>	<p>22 May 2011 the death sentences imposed on Ali Abdullah Hassan al-Sankis and Abdulaziz Abdulridha Ibrahim Hussain for killing two policemen during anti-government protests in Bahrain were upheld by the National Safety Court of Appeal. The executions were postponed until September.</p>	<p>In its resolution adopted on 7 July 2011, the European Parliament</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemned the repression in Bahrain and urges the immediate and unconditional release of all peaceful demonstrators, including political activists, journalists and human rights defenders - Called on the Bahraini authorities to commute the death sentences of Ali Abdullah Hassan al-Sankis and Abdulaziz Abdulridha Ibrahim Hussain, and to reinstate the de facto moratorium on capital punishment

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Dr Abduljalil Al-Singace Abdulhadi Al-Khawaja	<p>Bloggers and human rights activists. They were amongst the group of at least 21 prominent Bahraini human rights activists and opponents of the regime, who on 6 September 2011 had their sentences confirmed by the military-run National Safety Appeal Court. This was reportedly for plotting to overthrow the government.</p>	<p>In its resolution adopted on 27 October 2011, the European Parliament</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemned the repression of citizens in Bahrain which led to dozens of deaths and injuries and urges the immediate and unconditional release of all peaceful demonstrators, political activists, human rights defenders, doctors and paramedics, bloggers and journalists
Nabeel Rajab	<p>Deputy Secretary General of the International Federation for Human Rights (FIDH) and President of the Bahrain Centre for Human Rights. He was prevented from leaving the country and remains under threat and harassment by the security forces.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Condemned the use of special military courts to try civilians and stressed that civilians must be tried in civilian courts and that every detained person deserves a fair trial
Jalila al-Salman	<p>Former Vice-President of the Bahrain Teachers' Association. She was arrested for the second time at her home on 18 October 2011.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Called on the Bahraini authorities and the King of Bahrain to commute the death sentences of Ali 'Abdullah Hassan al-Sankis and 'Abdulaziz 'Abdulridha Ibrahim Hussain and urged the Bahraini authorities to declare an immediate moratorium
Ali 'Abdullah Hassan al-Sankis 'Abdulaziz 'Abdulridha Ibrahim Hussain	<p>Accused of killing two policemen during anti-government protests in Bahrain. Their death sentences were upheld by the National Safety Court of Appeal on 22 May. The case of the two men was referred on appeal to Bahrain's Court of Cassation, whose verdict was scheduled for 28 November 2011</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Called on the Bahraini authorities and the King of Bahrain to commute the death sentences of Ali 'Abdullah Hassan al-Sankis and 'Abdulaziz 'Abdulridha Ibrahim Hussain and urged the Bahraini authorities to declare an immediate moratorium
Ahmed al-Jaber al-Qatan	<p>Ahmed al-Jaber al-Qatan was allegedly shot while participating in an anti-government protest on 6 October 2011 near the capital Manama.</p>	
Mr Abdulhadi Al-Khawaja	<p>Human rights defender and former President of the Bahraini Centre for Human Rights (BCHR) who has also worked as Protection Co-ordinator with human rights NGO Front Line. On 9 April 2011, he was arrested and beaten unconscious by police in Al-Manama. His whereabouts remained unknown. In 2012 Amnesty International has reported that he was on a hunger strike and that his health was rapidly deteriorating. They consider him a prisoner of conscience.</p>	<p>A letter of concern was sent on 12 April 2011</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>BELARUS</p> <p>Mr Niakliayeu</p> <p>Danil Sannikov</p> <p>Irina Khalip</p> <p>Uladzimir Niakliayeu Andrei Sannikov Mikalay Statkevich Aleksey Michalevich</p> <p>Pavel Sevyarynets Anatoly Lebedko</p> <p>Ales Michalevic</p>	<p>Protester attacked on Election Day</p> <p>Three-year-old son of the Presidential candidate Andrei Sannikov whom the Belarusian authorities attempted to take into state custody.</p> <p>Investigative journalist, who was jailed after the 19 December 2010 elections and was later given a suspended sentence. She is also the wife of the former presidential candidate Andrei Sannikov.</p> <p>Presidential candidates who were arrested and detained in the aftermath of the presidential elections. Sannikov was sentenced to five years, Statkevich to six years. Michalevic later alleged that he and other detainees had been subjected to torture and ill-treatment. They were all recognised as prisoners of conscience by Amnesty International.</p> <p>Leaders of the democratic opposition who were arrested and detained in the aftermath of the elections in December 2010.</p> <p>Former presidential candidate imprisoned in the aftermath of the post-election protests. He was only released on 26 February 2011 after signing a commitment to collaborate with the Belarusian KGB that he has since publicly renounced. Has given an account of the mental and physical torture to which the political prisoners were subjected</p>	<p>In its resolution adopted on 20 January 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Considered that the Presidential elections of 19 December 2010 failed to meet international standards of free, fair and transparent elections. - Condemned the use of brutal force by the police and KGB services against the protesters on Election Day. - Strongly condemned the arrest and detention of peaceful protesters and most of the presidential candidates; the leaders of the democratic opposition as well as great number of civil society activists, journalists, teachers and students - Demanded an immediate and unconditional release of all those detained during Election Day and in its aftermath including the prisoners of conscience recognised by Amnesty International <p>In its resolution adopted on 10 March 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemned the lack of respect shown for the fundamental rights of freedom of assembly and of expression

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Natalia Radina	<p>Editor of the opposition Charter 97 website. She was arrested in December 2010 and charged with organising and participating in mass unrest that followed the presidential elections. She was released from the KGB pre-trial detention centre but forbidden to leave her home town until the investigation into her case is completed. Radina has declared that during her detention, KGB officers had subjected her to psychological pressure and attempted to recruit her as a KGB informant.</p>	<p>by the Belarusian authorities and called for the immediate and unconditional release of all of the protestors detained and for all politically motivated charges brought against them to be dropped.</p> <p>- Condemned the lack of respect shown for the fundamental rights of freedom of assembly and of expression by the Belarusian authorities.</p>
Aliaksandr Atroshchankau, Aliaksandr Malchanau, Dzmitry Novik, Vasil Parfiankou	<p>Members of the electoral campaign teams of democratic opposition candidates Uladzimir Niakliayeu and Andrei Sannikau. They were sentenced to three to four years' imprisonment in a high-security colony in connection with the demonstrations of 19 December 2010. Their lawyers have stated that the authorities failed to prove their guilt.</p>	<p>- Condemned in the strongest terms the use of torture against prisoners</p> <p>- Condemned the decision taken by the Minsk City College of Lawyers and the dismissal of Alyaksandr Pylchanka.</p>
Aleh Ahiejev Pavel Sapelko Tatiana Ahijeva Uladzimir Touscik Tamata Harajeva	<p>Lawyers of some of those accused in the criminal case brought on the charge of mass riot. Affected by the decision taken by the Minsk City College of Lawyers to withdraw their licences.</p>	
Alyaksandr Pylchanka	<p>Chairman of the Minsk City Bar Association. He was dismissed by the Justice Minister for expressing his concern about the ministry's decision to revoke the licences of four lawyers involved in a so-called riot case.</p>	
Ales Mikhalevich Uladzimir Nyaklyaeu Vital Rymasheuski Andrey Sannikau Mikalay Statkevich Dimitrji Uss	<p>Presidential candidates who at the time of the writing of this resolution faced trials which could result in sentences of up to 15 years' imprisonment. Ales Mikhalevich fled the country to avoid trial. On 28 February 2011 Ales Mikhalevic issued a statement giving an account of the mental and physical torture to which the</p>	<p>In its resolution adopted on 12 May 2011, the European Parliament:</p> <p>- Strongly condemned all convictions on the basis of the criminal charge of 'mass</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Pavel Seviarynets Vladimir Kobets Sergey Martselev</p> <p>Anatol Lyabedzka Natalya Radzina Andrey Dzmitryeu Syarhey Vaznyak</p> <p>Dzmitry Bandarenka</p> <p>Aliaksandr Atroshchankau, Aiaksandr Malchanau, Dzmitry Novik Vasil Parfiankou Mikita Likhavid Ales Kirkevich Zmister Dashkevich Eduard Lobau, Paval Vinhradau Andrei Pratasiyenya Dzmitry Drozd Uladzimir Khamichenka Dzmitry Bandarenka</p> <p>Olga Klasowska</p>	<p>political prisoners were subject in order to coerce them into confessing and accepting evidence of their guilt</p> <p>Campaign managers to abovementioned presidential candidates. At the time of the adoption of this resolution they faced trials which could result in sentences of up to 15 years' imprisonment.</p> <p>Lyabedzka (leader of the opposition United Civic Party (AHP)), Radzina (on-line news portal editor-in-chief), Dzmitryeu (campaign manager for opposition presidential candidate Uladzimer Nyaklyaeu) and Vaznyak ('Tell the Truth!' campaign activist) had been released from the KGB pre-trial detention centre and placed under house arrest whilst the investigation against them continues. Natalya Radzina has fled the country to avoid trial.</p> <p>Bandarenka: a backer of Andrey Sannikau in a former presidential electoral campaign was sent to general regime penal colony for two years.</p> <p>Aliaksandr Atroshchankau, Aliaksander Malchanau, Dzmitry Novik and Vasil Parfiankou (members of the electoral campaign teams of democratic opposition candidates Uladzimir Niakliayeu and Andrei Sannikau); Mikita Likhavid (member of the 'For Freedom' movement); Ales Kirkevich, Zmister Dashkevich and Eduard Lobau ('Young Front' activists); Paval Vinhradau (activist of the 'Speak the Truth' campaign); Andrei Pratasiyenya (non-partisan activist); Dzmitry Drozd (historian); Uladzimir Khamichenka (protest participant) and Dzmitry Bandarenka (coordinator of the civil campaign 'European Belarus') were sentenced to between one and four years' imprisonment in connection with the demonstrations of 19 December 2010</p> <p>Her case demonstrated that police are torturing people to force them to admit their alleged crimes against the state.</p>	<p>rioting' and found them arbitrary and politically motivated</p> <p>- Considered all charges against the presidential candidates Vladimir Neklyayev, Vitaly Rymashevsky, Nikolai Statkevich, Dmitry Uss and Andrei Sannikov to be illegal and inadmissible and called for the candidates to be acquitted and spared any further persecution</p> <p>- Expressed its deep concern at the deteriorating situation of human rights defenders in Belarus</p> <p>- Condemned the persisting climate of fear and intimidation of political opponents in Belarus and the ongoing persecution of opposition figures since the December 2010 presidential elections</p> <p>- Condemned the systematic harassment and intimidation of and the mounting pressure on independent journalists and media outlets in Belarus</p> <p>- Condemned the lack of any independent investigation into the use of brutal force by the police and KGB services against the protesters on election day</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Natalia Radina	<p>Editor of the opposition Charter 97 website. She was arrested in December 2010 and charged with organising and participating in the mass unrest that followed the presidential elections. Radina was released from the KGB pre-trial centre and prevented from leaving her home town until the investigation in her case is completed. After her release, Radina declared that KGB officers had subjected her to psychological pressure and attempted to recruit her as a KGB informant during her detention.</p>	
Andrzej Poczobut	<p>Poczobut: a journalist with the Belsat television channel and <i>Gazeta Wyborcza</i> newspaper. He was arrested and was at the time of the adoption of this resolution facing up to two years' imprisonment on the charge of 'insulting the President' following the articles he had published. He is recognised by Amnesty International as a prisoner of conscience.</p>	
Iryna Khalip	<p>Journalist, and the wife of Andrey Sannikov. She was also arrested and faced charges in connection with the protests. She was, at the time of adoption of this resolution, under house arrest and had been banned from communicating with her husband.</p>	
Ales Bialiatski	<p>President of the Human Rights Centre 'Viasna'. The Belarusian President and several journalists in the state-owned media made defamatory allegations against Bialiatski and others, claiming, in their comments concerning the bomb attack on the Minsk subway, that 'there [was] a fifth column in the country'.</p>	
Marina Tsapok Maxim Kitsyuk Andrey Yurov	<p>Marina Tsapok and Maxim Kitsyuk (Ukrainian citizens) and Andrey Yurov (Russian citizen) are representatives of the Committee on International Control over the Human Rights Situation in Belarus. They were denied entry to the territory of Belarus.</p>	
Alik Mnatsnakyan Viktoria Gromova	<p>Russian human rights defenders who were detained on 4 May 2011 in the office of the Human Rights Centre 'Viasna' and shortly after deported from Belarus and banned from re-entering the country for two years.</p>	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Ales Bialiatski</p> <p>Viktar Sazonau</p> <p>Dzmitry Kanavalau Uladzislau Kavalyou</p>	<p>Human rights defender, Chair of the ‘Viasna’ Human Rights Centre and Vice-President of the International Federation for Human Rights. After being held at the detention centre of the Belarusian Interior Ministry, he was arrested in Minsk on 4 August 2011 on the formal charge of large-scale tax evasion (‘concealment of profits on a particularly large scale’) and indicted on 12 August 2011.</p> <p>Human rights activist arrested during a protest and was at the time of the writing of the resolution awaiting trial.</p> <p>Sentenced to death by the Supreme Court in November 2011. They were accused of carrying out a terrorist attack in the Minsk subway in April 2011. There were also reliable reports on procedural irregularities in the preliminary investigation and judicial examination, such as restrictions on the right to defense.</p>	<p>In its resolution adopted on 15 September 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemned the recent arrest of and allegations against Ales Bialiatski and called for him to be immediately and unconditionally released from custody and for the investigation and all the charges against him to be dropped - Stressed that legal assistance between EU Member States and Belarus should not become a tool of political persecution and repression - Stressed that potential EU engagement with Belarus should be subject to strict conditionality and made contingent on a commitment by Belarus to respect democratic standards, human rights and the rule of law <p>A letter of concern was sent on 20 December 2011</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>BRAZIL</p> <p>Cesare Battisti</p>	<p>Cesare Battisti is an Italian citizen who was found guilty at seven trials and convicted <i>in absentia</i>, in final judgements handed down by the Italian courts, of four murders and of involvement in an armed group, robbery and possession of firearms, and sentenced to two terms of life imprisonment. Battisti went into hiding until he was arrested in Brazil in March 2007. He lodged an application with the European Court of Human Rights in respect of his extradition to Italy. The application was declared inadmissible in December 2006. On 18 November 2009 the Brazilian Supreme Court decided to allow the extradition of Cesare Battisti. On 31 December 2010 the then-incumbent President decided to refuse the extradition of Battisti. <i>On 6 January 2011 the President of the Brazilian Supreme Court refused the immediate release of Battisti and officially reopened the case, which was to be considered in February 2011.</i></p>	<p>In its resolution adopted on 20 January 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pointed out that the partnership between the EU and Brazil is based on the mutual understanding that both parties uphold the rule of law and fundamental rights, including the right of defence and the right to a fair and equitable trial
<p>CHINA</p> <p>Ai Weiwei</p> <p>Liu Xianbin</p> <p>Liu Xiaobo</p>	<p>Internationally renowned artist and critic of the regime. On 3 April 2011, Ai Weiwei was detained while passing through security checks at Beijing airport and was not seen until he was released on bail in June 2011.</p> <p>Democracy activist since the democracy movement protests in 1989. He is recognised as a prisoner of conscience by Amnesty International. In 2011 he was tried for “incitement to subvert state power” and was sentenced to 10 years.</p> <p>Nobel Peace Prize Laureate in 2010 and prominent scholar who among other things, was involved in drafting the Charter 08 and other writings calling for democratic reforms. He was charged with “inciting subversion of state power” and was sentenced to 11 years in prison.</p>	<p>In its resolution adopted on 7 April 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemned the unjustifiable and unacceptable detention of Ai Weiwei. - Called for Ai Weiwei’s immediate and unconditional release. - Stressed that Ai Weiwei’s detention is characteristic of the widespread recent crackdown on human rights activists and dissidents in China, - Noted that China’s human rights record remains a matter

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p> Liu Xia Chen Guangcheng Gao Zhisheng Liu Xianbin, Hu Jia Tang Jitian Jiang Tianyong Teng Biao Liu Shihui Tang Jingling Li Tiantian Ran Yunfei Ding Mao Chen Wei </p> <p> Gao Zhiseng </p> <p> Hu Jia </p> <p> Zeng Jinyan </p> <p> Chen Guangcheng Yuan Weijin </p>	<p>Chinese human rights lawyer who has been disbarred, detained, lived under house arrest and tortured by the Chinese secret police after taking on human rights cases. He was taken away for interrogation by Chinese security agents in February 2009 and was then subjected to enforced disappearance. In December 2011, only days before his five-year probation were to end, he was sentenced to three years in prison.</p> <p>Prominent Chinese human rights activist and dissident and the 2008 laureate of the Sacharov Prize. Hu Jia has often been persecuted for his actions in China and in 2008 he was convicted for “inciting subversion of state”. After serving a 3.5 years prison sentence he was released in June 2011. However, his sentence also included that he would be “deprived of his political rights” 12 months following his release.</p> <p>Human rights activist and wife of Hu Jia. She was put in house arrest together with the couple’s infant daughter while her husband was in prison.</p> <p>Guan Guangcheng is a human rights activist who, after being released from prison in September 2010, suffered from serious illness and reportedly was refused by the authorities to seek medical</p>	<p>for serious concern; emphasises the need to make a comprehensive assessment of the EU-China human rights dialogue.</p> <p>A letter of concern was sent on 2 March 2011</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
	treatment. His family, including his wife Yuan Weijin, has been prevented from stepping out of their house.	
EGYPT Maikel Nabil Sanad	Blogger who has criticised the role of the Egyptian military during and after the popular revolution. He was arrested by the military police on 28 March 2011 and was sentenced to three years' imprisonment on 10 April 2011 on charges of 'insulting the military' after an unfair fast-track trial in a military court in the absence of his lawyer, family and friends. Amnesty International considers him to be a prisoner of conscience.	In its resolution adopted on 27 October 2011, the European Parliament: - Expressed its deep concerns about the health condition of Maikel Nabil Sanad and called for his immediate release - Called on the Egyptian authorities to ensure full respect for all fundamental rights, including freedom of association, freedom of peaceful assembly, freedom of expression and freedom of religion, conscience and thought for all citizens in Egypt, including the Coptic Christians - Strongly condemned the killing of protestors in Egypt.
Alaa Abd El-Fattah	Blogger who has been a vocal critic of military rule in Egypt (Amnesty International). On 30 October 2011, the Military Prosecutor called Alaa Abd El-Fattah for interrogation and subsequently ordered his provisional detention for 15 days (which was later renewed), after charging him with 'inciting violence against the Armed Forces', 'assaulting military personnel and damaging military property' during the Maspero clashes,	In its resolution adopted on 17 November 2011, the European Parliament: - Urged the Egyptian Authorities to immediately release Mr Alaa Abd El-Fattah - Repeated its call upon the

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Maikel Nabil Sanad	<p>which started with a peaceful demonstration for the rights of Coptic Christians that took place on 9 October 2011 in Cairo. He refused to answer questions from the Military Court relating to the events, stating that he would only answer to an impartial civil court.</p> <p>Imprisoned blogger (see above) who was on hunger strike at the time of the writing of this resolution leading to a critical condition. He refused to cooperate with the military tribunal on the basis of his opposition to civilians being tried before military courts.</p>	<p>SCAF to put an end without delay to the emergency law and to military trials of civilians, to immediately release all prisoners of conscience and political prisoners held by military courts and stressed that civilians should not be prosecuted before military courts</p>
ERITREA Dawit Isaak	<p>Swedish-Eritrean playwright, journalist and writer, who has been held in Eritrean prison since 2001 without trial. Isaak has allegedly been a victim of torture during his detention. He is considered internationally to be a prisoner of conscience</p>	<p>In its resolution adopted on 15 September 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Deplored the fact that Dawit Isaak has not yet regained his freedom and has had to spend 10 years as a prisoner of conscience; expresses its fears for the life of Mr Isaak under the notoriously harsh prison conditions in Eritrea and without access to necessary health care and called on the Eritrean authorities to release Dawit Isaak - Noted with great concern the continued deplorable human rights situation in Eritrea, notably the lack of freedom of expression and the continued existence of political prisoners
INDIA Mahendra Nath Das	<p>Mahendra Nath Das was sentenced to death in 1997 after being convicted of murder charges. All legal remedies had been exhausted and his execution was suspended until 21 July 2011 by the Gauhati High Court in Assam (north-east India), as the Indian Government has sought time to respond to the Court.</p>	<p>In its resolution adopted on 7 July 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Called on the Government and Parliament of India to adopt legislation introducing a permanent moratorium on

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Davinder Pal Singh Bhullar	<p>Davinder Pal Singh Bhullar was sentenced to death on 29 August 2001 after being found guilty of involvement in the 1993 bombing of the Youth Congress Office in New Delhi. The circumstances surrounding the return of Davinder Pal Singh Bhullar to India from Germany and the prolonged stay on death row of Mahendra Nath Das have raised questions.</p>	<p>executions with the goal of abolishing the death penalty in the near future</p> <ul style="list-style-type: none"> - Urgently appealed to the Government of India not to execute Davinder Pal Singh Bhullar or Mahendra Nath Das, and to commute their death sentences
<p>IRAN</p> <p>Nasrin Sotoudeh</p> <p>Reza Khandan</p> <p>Zahra Bahrami</p> <p>Shiva Nazarahari</p> <p>Mohammad Seifzadeh</p>	<p>Prominent Iranian human rights lawyer. She was sentenced to 11 years in jail on charges of ‘acting against national security’, ‘membership of the Centre for Human Rights Defenders’, not wearing hejab (Islamic dress) during a videotaped message, and ‘propaganda against the regime’; whereas she was also banned from practising law and travelling for 20 years after completion of her sentence. After being arrested on 4 September 2010, she was held for long periods in solitary confinement, reportedly tortured and denied contact with her family and lawyer</p> <p>Husband of Nasrin Sotoudeh. He was summoned by the police on 15 January 2011 and detained overnight, released on a third-person guarantee and is under prosecution because of his advocacy on behalf of his wife</p> <p>Dutch national who was arrested after the Ashura protests on 27 December 2009 and sentenced to death. Sotoudeh’s client.</p> <p>Co-founder of Committee of Human Rights Reporters and a prominent activist. She was sentenced to four years in prison and 74 lashes on 7 January 2011. She is considered a prisoner of conscience by Amnesty International.</p> <p>Prominent lawyer who, on 30 October 2010, was sentenced to nine years in prison and a ten-year ban from practising law</p>	<p>In its resolution adopted on 20 January 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Called for the immediate and unconditional release of Nasrin Sotoudeh and all other prisoners of conscience - Strongly condemned the extraordinarily harsh sentence against Nasrin Sotoudeh and the intimidation of her husband - Urged the Iranian authorities to reconsider the sentence imposed on Zahra Bahrami, and to grant her a fair trial and access to Dutch authorities.

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Mohammad Oliyafar</p> <p>Mohammad Ali, Dadkhah Abdolfattah Soltani, Houtan Kian</p> <p>Jafar Panahi</p> <p>Mahdi Ramazani</p>	<p>Human rights lawyer who at the time of the writing of the resolution served a one-year sentence for his advocacy on behalf of his clients</p> <p>Human rights defenders who were facing prosecution in Iran in 2011.</p> <p>Prominent Iranian filmmaker who in December 2010 was banned from film-making for 20 years as well as sentenced to 6 years' imprisonment, and thereby denied freedom of expression</p> <p>Mahdi Ramazani was taken into custody at the grave site of his son in December 2010 and confronted with exorbitant bail conditions, which he was in no capacity to pay.</p>	
<p>Mir Hossein Mousavi Mehdi Karroubi</p> <p>Zahra Bahrami</p> <p>Sakineh Mohammadi Ashtiani</p> <p>http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2011-0096+0+DOC+XML+V0//EN</p>	<p>Iranian opposition leaders who were illegally detained together with their wives by Iranian security forces.</p> <p>Dutch-Iranian national who was executed in Tehran on 29 January 2011. The Iranian authorities denied consular access to Ms Bahrami and did not ensure a transparent and fair judicial process.</p> <p>Sakineh Mohammadi Ashtiani is from Iran's Azerbaijani minority. She was convicted of "adultery while married" in 2006 and was sentenced to death by stoning.</p>	<p>In its resolution adopted on 10 March 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Called for the immediate and unconditional release of Mir Hossein Mousavi, Mehdi Karroubi and their wives. - Strongly rejected the regime's condemnation of protesters and opponents following the 2009 elections as 'enemies of Allah' ('muharib'), who, in accordance with Islam, should receive the severest of punishments. - Urged Iran to put an end to all forms of discrimination in the country.

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>def 1 1#def 1 1</p> <p>Mir Hossein Mousavi Mehdi Karroubi</p> <p>Yousef Nadarkhani</p> <p>Bahareh Hedayat Mahdieh Golroo Majid Tavakoli</p>	<p>Opposition leaders who have been held illegally under house arrest and was arbitrarily confined on 14 February 2011. They, along with their politically active spouses, have for periods of time been forcibly disappeared to unknown locations and cut off from all contact with friends and family, periods during which they have been at severe risk of torture</p> <p>Protestant pastor under threat of execution for apostasy</p> <p>Prominent student activists whose prison sentences were each increased by six months after they were charged with ‘propaganda against the regime’</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Firmly condemned the execution of Zahra Bahrami. - Urged the Iranian authorities to put an end, in law and in practice, to all forms of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment and to uphold the due process of law and end impunity for human rights violations. <p>In its resolution adopted on 17 November 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Expressed grave concern over the steadily deteriorating human rights situation in Iran - Called on the Iranian authorities to release all political prisoners - Urged the Iranian Government immediately to allow the UN-appointed Special Rapporteur Ahmed Shaheed to enter Iran to address the country’s ongoing human rights crisis - Expressed its concern at the use of (European) censorship, filtering and surveillance technologies to control and censor information and communication flows and to track down citizens, notably human rights defenders

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Somayeh Tohidlou	Political activist and doctoral student who, on 15 September 2011, received 50 lashes after completing a one-year prison sentence at Evin Prison. Both prison sentences and the 50 lashes were punishments imposed for blogging and other internet activities.	
Payman Aref	Student activist who on 9 October 2011 received 74 lashes before his release from prison, on a charge of insulting the Iranian President	
Jafar Panahi	Prominent Iranian filmmaker who in December 2010 was banned from film-making for 20 years as well as sentenced to 6 years' imprisonment, and thereby denied freedom of expression	
Marzieh Vafamehr	Prominent actress who was given the sentence of one year's imprisonment and 90 lashes, following her involvement in a film depicting the difficult conditions in which artists operate in Iran	
Mohsen Shahrnazar	Six independent documentary filmmakers, who were detained by the Iranian authorities on 17 September 2011, accused of working for the BBC's Persian Service and engaging in espionage on behalf of that news service	
Hadi Afarideh		
Katayoun Shahabi		
Naser Safarian		
Shahnam Bazdar		
Mojtaba Mir Tahmaseb		
Nasrin Soutoudeh	Nasrin Soutoudeh, Mohammad Seifzadeh, Houtan Kian and Abdolfattah Soltani are among dozens of lawyers who have been arrested since 2009 for exercising their profession	
Mohammad Seifzadeh		
Houtan Kian		
Abdolfattah Soltani		
Shirin Ebadi	Nobel Peace Prize laureate who has effectively been forced into exile after the authorities shut down her Center for Defenders of Human Rights	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>OCCUPIED PALESTINIAN TERRITORIES</p> <p>Shadi Shaheen Majd Barghouti Mohammed al-Haj Kamal Abu Taima Haitham Amro Fadi Hamadna</p>	<p>Persons who have been killed while undergoing torture in the Palestinian Authorities centres from 2007-2010</p>	<p>A letter of concern was sent on 16 March 2011</p>
<p>PAKISTAN</p> <p>Salmaan Taseer</p> <p>Shahbaz Bhatti</p> <p>Salman Taseer</p> <p>Naeem Sabir Jamaldini</p>	<p>Governor of the province of Punjab, who was one of the most vocal and visible critics of Pakistan's blasphemy laws and of their misuse by extremist groups. On 4 January 2011 Salmaan Taseer was assassinated in Islamabad by one of his own security guards, Malik Mumtaz Hussein Qadri, who disagreed with Taseer's opposition to Pakistan's blasphemy laws.</p> <p>Shahbaz Bhatti was the Pakistani Minister for Minorities. On 2 March 2011, he was assassinated by armed men who opened fire on his car as he travelled to work in the capital Islamabad. A group calling itself the Tehreek-e-Taliban Punjab (Taliban Movement Punjab) claimed responsibility for the killing. He was the only Christian member of the Pakistani Cabinet and one of the country's few leading politicians who combated the blasphemy laws</p> <p>Taseer was the Governor of the Province of Punjab. He was killed in January 2011 by one of his own security guards, who disagreed with Taseer's opposition to Pakistan's blasphemy laws.</p> <p>Prominent Pakistani human rights defender and</p>	<p>In its resolution adopted on 20 January 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemns the brutal murder of Salmaan Taseer - Urges the Pakistan authorities to conduct a thorough investigation into all aspects of the murder - Was concerned that the Pakistani blasphemy laws are still being used to persecute religious denominations <p>In its resolution adopted on 10 March 2011, the European Parliament</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemned the brutal murder of Shahbaz Bhatti - Called on the Government to repeal these [blasphemy] laws as well as other discriminatory legislation - Urged the Pakistani authorities to conduct a thorough investigation into all aspects of Shahbaz Bhatti's murder and bring all

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Sherry Rehman</p> <p>Asia Bibi</p> <p>Asia Bibi</p> <p>Mukhtar Mai</p> <p>Uzma Ayub</p>	<p>the Coordinator of the Human Rights Commission of Pakistan. Assassinated in March 2011. Was particularly active in combating the human rights violations in the Baluchistan region.</p> <p>A former Pakistani minister, reformist politician and well-known journalist. A fatwa was reportedly issued against Rehman calling her the next candidate for murder.</p> <p>Christian woman and mother of five children condemned to death for blasphemy.</p> <p>Christian woman and mother of five children condemned to death for blasphemy.</p> <p>Woman who was gang-raped in 2002 on the order of a village council to avenge her brother's supposed misconduct. She went on to successfully challenge her attackers in the lower courts</p> <p>Uzma Ayub was kidnapped, held captive and repeatedly raped by several members of the police force</p>	<p>perpetrators of this crime rapidly to justice in accordance with the strict rule of law, as well as to ensure the swift and fair prosecution of the late Governor Salman Taseer's killer</p> <p>In its resolution adopted on 15 December 2011, the European Parliament</p> <p>- Urged the Pakistani Government to put into place mechanisms which would allow local and regional administrations to monitor the conduct of informal village and tribal councils and to intervene in instances where they have acted beyond their authority</p> <p>- Urged the government to review the legislation on women's rights that was introduced after the military coup</p>
<p>RUSSIA</p> <p>Mikhail Khodorkovsky Platon Lebedev</p> <p>Boris Nemtsov</p>	<p>Russian businessmen whose second conviction on 30 December 2010 concerning Yukos assets has been questioned by the international community, including the EU.</p> <p>Opposition activist arrested on 31 December 2010 in Moscow, together with some 70 others, following an opposition demonstration.</p>	<p>In its resolution adopted on 17 February 2011, the European Parliament:</p> <p>- Expressed concern over reports of politically motivated trials, unfair procedures and failures to investigate serious crimes</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Anna Politkovskaya, Natalia Estemirova Anastasia Baburova</p>	<p>Journalists whose cases have not yet been solved by the Russian authorities</p>	<p>- Expressed serious concern at the verdict in the recent second trial and conviction of Michail Khodorkovsky and Platon Lebedev</p>
<p>Sergei Magnitsky</p>	<p>Sergei Magnitsky was a lawyer who died after being held in detention for 11 months where he was subjected to ill-treatment. According to Amnesty International human rights activists believed that he was detained because he unveiled a tax fraud involving investigators and prosecutors. His death has not been solved by the Russian authorities.</p>	<p>- Urged for a review of the charges and proceedings against Oleg Orlov and recalled that no effective investigations have been carried out into the murder of Natalia Estemirova</p>
<p>Natalia Estemirova</p>	<p>A leading member of the Human Rights Centre Memorial in Chechnya. She was abducted and murdered by armed men in Grozny, Chechnya on 15 July 2009. She was shot at point blank range. Still in October 2012 no one has been brought to justice for the murder.</p>	<p>- Deplored the breaking up of peaceful rallies and the repeated arrests of opposition figures, as in the case of Boris Nemtsov.</p>
<p>Oleg Orlov</p>	<p>Head of the Human Rights Centre Memorial and the 2009 laureate of the European Parliament Sakharov Prize for Freedom of Thought. He was charged with slander in 2010 after he blamed the Chechen President Kadyrov for being politically responsible for the death of Natalia Estemirova. Since then, slander has been decriminalised in Russia and the case against Orlov has been dropped.</p>	
<p>Mikhail Khodorkovsky Platon Lebedev</p>	<p>Russian businessmen declared prisoners of conscience in May 2011 by Amnesty International (see above).</p>	<p>In its resolution adopted on 9 June 2011, the European Parliament:</p>
<p>Sergey Magnitsky</p>	<p>Lawyer. He died in custody in November 2009 after months of ill-treatment (see above)</p>	<p>- Took note with concern of the ruling handed down by the Russian appeal court against Mikhail Khodorkovsky and his business associate Platon Lebedev on 26 May 2011 as a continuation of politically motivated court decisions and condemned political interference with the trial</p>
<p>Anna Politkovskaya</p>	<p>Internationally recognised journalist and human rights defender. She covered, among other things, the conflict and the human rights situation in Chechnya. She was shot dead in her home in Moscow in October 2006.</p>	<p>- Took note of President</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Anastasiya Baburova Stanislav Markelov	Stanislav Markelov, human rights lawyer, was shot dead in Moscow on 19 January 2009 after attending a press conference. Anastasiya Baburova, journalist from the newspaper Novaya Gazeta was accompanying Markelov and was seriously injured when she tried to stop the killer. She later died in the hospital.	Medvedev's decision to start an investigation into the criminal charges against Sergey Magnitsky and welcomed the convictions for the murders of Anastasiya Baburova and Stanislav Markelov - Took note of the arrest of the suspected assassin of Anna Politkovskaya - Reaffirmed the urgent need for Russia to implement fundamental principles of democracy, the rule of law, human rights and media freedom as a basis for cooperation
SYRIA Hamza al-Khateeb	A 13-year-old boy who was one of the Syrian children who was arbitrarily detained and a victim of torture and ill-treatment which led to his death.	In its resolution adopted on 7 July 2011 , the European Parliament: - Urged the Syrian authorities to immediately release all children arrested during the repression of the demonstrations or in related events, to thoroughly investigate reported cases of violence against children and to refrain from any further arrests of and violence against children or any other breach of children's rights
Father Paolo dall'Oglio	Abbot of the Mar Musa Monastery in Syria and winner of the first Anna Lindh EuroMed Award 2006 for Dialogue between Cultures, widely known for his work for inter-faith harmony in the country for the last three decades and for his engagement in efforts for internal reconciliation.	In its resolution adopted on 15 December 2011 , the European Parliament: - Called for prompt, independent and transparent

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Razan Gazzawi	<p>news reported by many sources that the Syrian authorities have ordered the expulsion of, the</p> <p>Blogger, who on 4 December 2011 was arrested by Syrian authorities at the Syrian-Jordanian border as she was allegedly heading to the Jordanian capital Amman to take part in a workshop on press freedom organised by her employer, the Syrian Centre for Media and Freedom of Expression.</p>	<p>investigations into the widespread, systematic and gross violation of human rights and fundamental freedoms by the Syrian authorities and military and security forces with the aim of ensuring that all those responsible for these acts, which may amount to crimes against humanity, are held to account by the international community</p> <p>- Called for increased cooperation between the EU and Turkey regarding the situation in Syria</p>
Omar Al-Labwani Yassin Al-Labwani Riba Al-Labwani Laila Al-Labwani Ammar Al-Labwani Siba Hassan Hussein Labwani Amer Dawood Hanibal Awad Sereen Khouri Nahid Badawieh Naret Abdul Karim Mahmoud Ghawrani Badr Al-Shallash Kamal Cheikho Osama Nassar Maimouna Alammar Mohammed Adib Matar Saad Saeed Bisher Saeed Ghaffar Muhammad Dana Al-Jawabra Wafa Al-Lahham Tayeb Tezini	<p>Family members of prisoners of conscience and human rights advocates who gathered outside the Ministry of Interior on 16 March and were subsequently detained. They had gathered peacefully to call for the release of those detained and to express their disappointment over the fact that their relatives had not been amongst those pardoned on 8 March. There were probably more people detained, but only these persons could be identified. At the time of the writing of this letter of concern their whereabouts were unknown.</p>	<p>A letter of concern was sent on 18 March 2011</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Mohammad Darwish Kaka Dawood Nabil Shurbaji Merveen Awsi Ghaffar Hikmat Muhammad, Abdul Rahman Khitou Rayan Suleyman Daya Al-Din Daghmoush, Nasredin Ahmou Hassiba Abderrahman Abd Temmo</p> <p>Mazen Darwish</p> <p>Suhair Al-Attassi</p> <p>Haytham Al-Maleh</p>	<p>Director of the Syrian Centre for Media and Freedom of Expression. Mazen Darwish was included in the group of persons described above.</p> <p>President of the Atassi Forum, a pro-democracy discussion group. Suhair Al-Attassi was included in the group of persons described above.</p> <p>Lawyer and veteran human rights activist who has worked as a rights defender since 1980. Due to this work he has been in prison during two time periods; 1980-1986 and 2009-2011. In 2011 his travel-ban, which had been in place for seven years, was lifted.</p>	
<p>TIBET</p> <p>Phuntsog Tsewang Norbu</p> <p>Lobsang Kelsang Lobsang Kunchok</p> <p>Dawa Tsering</p> <p>Kelsang Wangchuk</p>	<p>Phuntsog (aged 20) and Tsewang Norbu (aged 29) died after setting fire to themselves, on 16 March and 15 August 2011 respectively, as a protest against restrictive Chinese policies in Tibet</p> <p>Phuntsog's younger brothers, (both aged 18), set fire to themselves at the Aba/Ngaba county market on 26 September 2011.</p> <p>A 38-year-old monk at Kardze Monastery who set fire to himself on 25 October 2011</p> <p>A 17-year-old monk at Kirti Monastery, immolated himself on 3 October 2011 and was</p>	<p>In its resolution adopted on 7 April 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemned the Chinese authorities' continued crackdown on Tibetan monasteries and called on them to lift the restrictions and security measures imposed on monasteries and lay communities - Called on the Chinese authorities to respect the rights

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Choephel Kayang</p> <p>Norbu Damdrul</p> <p>Tenzin Wangmo</p>	<p>immediately carried away by Chinese soldiers, who extinguished the fire and beat him strenuously before taking him away. His state of well-being and whereabouts were unknown at the time of adoption of this resolution.</p> <p>Two former monks from Kirti, Choephel (aged 19) and Kayang (aged 18). They clasped their hands together and set fire to themselves while calling for the return of the Dalai Lama and the right to religious freedom. They died following this protest.</p> <p>Former Kirti monk, aged 19, who set fire to himself on 15 October 2011. He was the eighth Tibetan to self-immolate. His whereabouts and state of well-being were unknown at the time of the adoption of this resolution.</p> <p>Nun from Ngaba Mamae Dechen Choekorling Nunnery, (aged 20). She was the first female to commit self-immolation. She died following this protest.</p>	<p>of Tibetans in all Chinese provinces and to take proactive steps to resolve the underlying grievances of China's Tibetan population</p> <p>- Reiterated its call to the Council to appoint an EU Special Representative for Tibet with a view to facilitating the resumption of dialogue between the Chinese authorities and the Dalai Lama's envoys in relation to the determination of genuine autonomous status for Tibet within the People's Republic of China.</p> <p>- Urged the Government of the People's Republic of China to respect internationally agreed human rights standards and to abide by its obligations under international human rights conventions with respect to freedom of religion or belief</p>
<p>TUNISIA</p> <p>Zacharia Bouguira</p>	<p>Tunisian medical student who, on 13 November 2011, witnessed repeated public acts of violence committed by law enforcement officers against of a group of young Moroccans. After filming it with his mobile phone, he was stopped by a security guard, was violently struck by some 20 policemen and taken to the police station. He was held in arbitrary detention and during that time was subjected to repeated acts of violence and intimidation. He was later released.</p>	<p>In its resolution adopted on 15 December 2011, the European Parliament:</p> <p>- Urged the Tunisian authorities therefore to guarantee Zacharia Bouguira the right to a judicial process conducted in accordance with international standards</p> <p>- Welcomed the ratification by Tunisia on 29 June 2011 of the Optional Protocol to the Convention against Torture</p>
<p>TURKEY</p> <p>Ahmet Şık Nedim Şener</p>	<p>Turkish investigative reporters who were investigating human rights abuses by state officials. They were arrested on 3 March 2011,</p>	<p>A letter of concern was sent on 16 March 2011</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
	accused of belonging to a terrorist organisation conspiring against the government. They were released in March 2012 pending trial.	
UGANDA David Kato	<p>Human rights defender and leading figure of the gay and lesbian rights group Sexual Minorities Uganda and of the Ugandan lesbian, gay, bisexual and transgender (LGBT) community at large. Kato sued and won a lawsuit against a local tabloid, 'Rolling Stone' which published the names, personal details and photographs of over a hundred people, including Kato, alleged to be homosexual. Kato was brutally killed in Uganda on 26 January 2011.</p>	<p>In its resolution adopted on 17 February 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemned the violent murder of the Ugandan human rights defender David Kato Kisule. - Called on the Ugandan Government to ensure that LGBT people and all other minority groups in Uganda are adequately protected against violence -Condemned accordingly, and again, the Bahati Anti-Homosexuality Bill, and calls on the Ugandan Parliament to decriminalise homosexuality and reject the use of the death penalty under any circumstances.
UKRAINE Yulia Tymoshenko Yuri Lutsenko Yevhen Korniychuk	<p>Former Prime Minister of Ukraine. She was charged of abuse of power in connection with the conclusion of gas contracts in 2009. The Prosecutor General's Office in Ukraine brought charges against her on 24 May 2011</p> <p>Former high-ranking officials from the Tymoshenko government who at the time of the adoption of this resolution were in pre-trial detention. Yuri Lutsenko (former Interior Minister, one of the leaders of the People's Self-Defence Party), was charged with abuse of office and misappropriation of funds and was arrested on 26 December 2010 for alleged non-cooperation with the prosecution. Yevhen Korniychuk (former First Deputy Minister of Justice) was arrested on 22 December 2010 on charges of breaking the law in connection with</p>	<p>In its resolution adopted on 9 June 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Was concerned about the increase in selective prosecution of figures from the political opposition in Ukraine as well as the disproportionality of measures applied, particularly in the cases of Ms Tymoshenko and Mr Lutsenko, former Interior Minister - Stressed that ongoing investigations of prominent Ukrainian political leaders should not preclude them from actively participating in the

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Bohdan Danylyshin Georgy Filipchuk Valery Ivashchenko Anatoliy Grytsenko Leonid Kuchma	<p>public procurement procedures for legal services. A preliminary report of the Danish Helsinki Committee for Human Rights on the Lutsenko and Korniychuk trials listed massive violations of the European Convention on Human Rights.</p> <p>Former Economy Minister who fled Ukraine and has been granted political asylum in the Czech Republic. Criminal proceedings have been started against him.</p> <p>Georgy Filipchuk (former Environment Minister) and Valery Ivashchenko (former Acting Defence Minister) faced criminal charges at the time of the adoption of this resolution.</p> <p>Former speaker of the Crimean Parliament (Party of Regions). Grytsenko was detained on 24 January 2011 and accused of an abuse of power involving the giving away of 4800 hectares of land illegally. Another criminal case was later opened, involving land fraud in connection with resort land in Yalta.</p> <p>Former President of Ukraine. The Prosecutor General's Office had opened a criminal investigation for abuse of power against him at the time of the adoption of this resolution.</p>	<p>political life of the country, meeting voters and travelling to international meetings and therefore called on the Ukrainian authorities to lift the travel ban, both domestically and internationally, on Yulia Tymoshenko and other key political figures;</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>USA</p> <p>Abd al-Rahim Hussayn Muhammed al-Nashiri</p> <p>Troy Davis</p> <p>Bradley Manning</p>	<p>Saudi Arabian man held at the US detention facility in Guantánamo Bay. The US Government intended to seek the death penalty at the military commission trial of Abd al-Rahim Hussayn Muhammed al-Nashiri. al-Rahim al-Nashiri had at that time been in US custody for nearly nine years and had not been brought promptly before a judicial authority and brought to trial without undue delay, as required by international law, and was instead detained in secret until being transferred to Guantánamo in 2006. He was allegedly subjected to torture, including ‘water-boarding’.</p> <p>Troy Davis was sentenced to death in 1991 for the murder of a police officer in Savannah, Georgia. The evidence against Davis has been widely questioned, e.g. seven out of nine witnesses have changed their testimonies against him since his trial in 1991. He was executed in Georgia on 21 September 2011.</p> <p>Private in the American military who is accused of providing documents to Wikileaks. He was arrested in May 2010 in Iraq and in 2011 he was charged with, among other things, “aiding the enemy”. Strong concerns were expressed internationally concerning the circumstances of his detention. In his pre-trial detention e.g., he was held in a small cell for 23 hours a day, sometimes naked and forbidden to exercise.</p>	<p>In its resolution adopted on 9 June 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Reiterated that the fight against terrorism cannot be waged at the expense of established basic shared values, such as respect for human rights and the rule of law - Reiterated its long-standing opposition to the use of torture and ill-treatment and to the death penalty in all cases and under all circumstances. - Called on the US authorities not to impose the death penalty on Abd al-Rahim al-Nas. - Reiterated its call to the US authorities to review the military commissions system to ensure fair trials, to close Guantánamo, to prohibit in any circumstances the use of torture, ill-treatment, incommunicado detention, indefinite detention without trial and enforced disappearances <p>A letter of concern was sent on 31 May 2011</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Jonathan Pollard	Former US Navy intelligence analyst who was arrested in 1985 and was later convicted to a life sentence for passing classified information to Israel concerning the military activities of Iran, Syria and other Middle Eastern nations. The European Parliament adopted a resolution in 1993 in which it noted that there was a lack of a full trial in Jonathan Pollard's case and that it considered the sentence of life imprisonment disproportionate in view of the United States' close relationship with Israel.	A letter of concern was sent on 17 February 2011
YEMEN Muhammed Taher Thabet Samoum Fuad Ahmed Ali Abdulla	<p>Muhammed Taher Thabet Samoum: sentenced to death in September 2001 by the Criminal Court in Ibb, following his conviction for a murder he allegedly committed in June 1999, when he was supposedly under the age of 18. In the absence of a birth certificate his death sentence was upheld by an appeal court in May 2005, confirmed by the Supreme Court in April 2010 and has since been ratified by the President of Yemen. Muhammed Taher Thabet Samoum was initially scheduled for execution on 12 January 2011, but was granted a temporary reprieve by the Yemeni Attorney-General.</p> <p>Sentenced to death after being convicted of a murder which he allegedly committed while still under the age of 18. His execution, scheduled for 19 December 2010, was put on hold.</p>	<p>In its resolution adopted on 17 February 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemned all executions, wherever they take place. - Called on the Yemeni authorities to commute the death sentences imposed on Muhammed Taher Thabet Samoum and Fuad Ahmed Ali Abdulla. - Called on the Government of Yemen to stop executing individuals for crimes they allegedly committed when they were under the age of 18.
ZIMBABWE Elton Mangoma Theresa Makone Lovemore Moyo	There was a marked increase in intimidation, arbitrary arrests, and disappearances of political opponents of Zanu-PF, with many MDC members, several MDC MPs, and key members of the MDC leadership, such as Mangoma (Energy Minister), Makone (co-Home Affairs Minister) and Moyo (ousted Speaker of the	<p>In its resolution adopted on 7 April 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Demanded an immediate end to all politically motivated harassment, arrests and violence by the Zimbabwean

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Jenni Williams Magodonga Mahlangu</p> <p>Abel Chikomo</p>	<p>Zimbabwean Parliament), being targeted.</p> <p>Leaders of the civil society organisation Women of Zimbabwe Arise (WOZA). They, together with other human rights defenders, have faced systematic police harassment</p> <p>Director of the Zimbabwe Human Rights NGO Forum. Has, together with other human rights defenders, faced systematic police harassment.</p>	<p>state security services and militias either directly controlled by, or loyal to, Mugabe and the Zanu-PF party</p> <p>- Called on all Zimbabwe's political parties to reach an agreement on a roadmap towards holding free and fair internationally monitored elections in Zimbabwe</p> <p>- Called for the immediate and unconditional release of all those arbitrarily arrested, in particular MDC officials and followers</p> <p>- Called on the EU to refuse to accept any Zimbabwean Ambassador to the EU who is not nominated on the basis of due constitutional process and in compliance with the GPA.</p>

II. MELLÉKLET

LIST OF RESOLUTIONS

List of resolutions adopted by the European Parliament during the year 2011, and relating directly or indirectly to human rights violations in the world.

Country	Date of adoption in plenary	Resolution title
<u>AFRICA</u>		
CÔTE D'IVOIRE	07.04.2011	Situation in Côte d'Ivoire
EGYPT	17.02.2011	Situation in Egypt
EGYPT	27.10.2011	Situation in Egypt and Syria , in particular of the Christian communities
EGYPT	17.11.2011	Egypt, in particular the case of blogger Alaa Abd El-Fattah
ERITREA	15.09.2011	Eritrea: the case of Dawit Isaak
EAST AFRICA	15.09.2011	Famine in East Africa
DEMOCRATIC REPUBLIC OF CONGO	07.07.2011	DRC and the mass rapes in the province of South Kivu
LIBYA	10.03.2011	the Southern Neighbourhood, and Libya in particular
LIBYA	15.09.2011	Situation in Libya
MADAGASCAR	09.06.2011	Situation in Madagascar
SUDAN AND SOUTH SUDAN	09.06.2011	Situation after the 2011 referendum
SUDAN	15.09.2011	Sudan : the situation in Southern Kordofan and the eruption of fighting in Blue Nile State
TUNISIA	15.12.2011	Tunisia: the case of Zacharia Bouguira
UGANDA	17.02.2011	Uganda: the killing of David Kato

ZIMBABWE	07.04.2011	Zimbabwe
<u>AMERICA</u>		
BRAZIL	20.01.2011	Brazil: extradition of Cesare Battisti
TIBET	07.04.2011	Ban of the elections for the Tibetan government in exile in Nepal
<u>ASIA</u>		
AFGHANISTAN	15.12.2011	Situation of women in Afghanistan and Pakistan
AZERBAIJAN	12.05.2011	Azerbaijan
AZERBAIJAN	15.12.2011	Azerbaijan, in particular the case of Rafiq Tagi
CHINA	07.04.2011	Case of Ai Weiwei in China
INDIA	07.07.2011	India, in particular the death sentence on Davinder Pal Singh
INDONESIA	07.07.2011	Indonesia , including attacks on minorities
KASHGAR	10.03.2011	Situation and cultural heritage in Kashgar (Xinjiang Uyghur Autonomous Region, China)
HAITI	19.01.2011	Situation in Haiti one year after the earthquake: humanitarian aid and reconstruction
PAKISTAN	20.01.2011	Pakistan, in particular the murder of governor Salmaan Taseer
PAKISTAN	10.03.2011	Pakistan, in particular the murder of Shahbaz Bhatti , Minister for Minorities
SRI LANKA	12.05.2011	Sri Lanka : Follow-up of the UN report
THAILAND AND CAMBODIA	17.02.2011	Border clashes between Thailand

		and Cambodia
TIBET	27.10.2011	Tibet, in particular selfimmolation by nuns and monks
<u>EUROPE</u>		
BELARUS	20.01.2011	Situation in Belarus
BELARUS	10.03.2011	Belarus (in particular the cases of Ales Mikhalevic and Natalia Radina)
BELARUS	12.05.2011	Belarus
BELARUS	15.09.2011	Belarus: the arrest of human rights defender Ales Bialatski , human rights defender
RUSSIA	17.02.2011	Rule of Law in Russia
RUSSIA	09.06.2011	EU-Russia Summit
RUSSIA	07.07.2011	Preparations for the Russian State Duma elections in December 2011
UKRAINE	09.06.2011	Ukraine : the cases of Yulia Tymoshenko and other members of the former government
<u>MIDDLE EAST</u>		
BAHRAIN	27.10.2011	Bahrain
IRAN	20.01.2011	Iran - the case of Nasrin Sotoudeh
IRAN	10.03.2011	EU's approach towards Iran
IRAN	17.11.2011	Iran - recent cases of human rights violations
PALESTINE	29.09.2011	Situation in Palestine
SYRIA	07.04.2011	Situation in Syria , Bahrain and Yemen
SYRIA. YEMEN, BAHRAIN	07.07.2011	Situation in Syria, Yemen and Bahrain in the context of the situation in the Arab world and North Africa
SYRIA	15.09.2011	Situation in Syria

SYRIA	15.12.2011	Situation in Syria
YEMEN	17.02.2011	Persecution of juvenile offenders , in particular the case of Muhammed Taher Thabet Samoum
<u>THEMATIC</u>		
Religion	20.01.2011	Situation of Christians in the context of freedom of religion
UN Human Rights Council	10.03.2011	Priorities of the 16th session of the UN HRC and the 2011 review
UN Human Rights Council	28.09.2011	Human rights , sexual orientation and gender identity at the United Nations Human Rights Council
Guantánamo	09.06.2011	Guantánamo : imminent death penalty decision
International Criminal Court	17.11.2011	EU support for the ICC : facing challenges and overcoming difficulties

10.10.2012

VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Külügyi Bizottság részére

„Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2011. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról
(2012/2145(INI))

A vélemény előadója: Mariya Gabriel

JAVASLATOK

A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság felhívja a Külügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkére, amely olyan, a tagállamok számára közös értékeket hangsúlyoz, mint a pluralizmus, a megkülönböztetés tilalma, a tolerancia, az igazságosság, a szolidaritás, valamint a férfiak és nők közötti egyenlőség,
  - tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára, különösen annak 1., 2., 3., 4., 5., 21. és 23. cikkére,
  - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára (1948),
  - tekintettel a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre (CEDAW) és annak fakultatív jegyzőkönyvére,
  - tekintettel az Európai Bizottság nőjogi chartájára,
- A. mivel a nők elleni erőszak az emberi jogok megsértését jelenti, ami a kulturális és gazdasági háttértől függetlenül valamennyi társadalmi réteget érinti;
- B. mivel a nők jogainak és a nemek közötti egyenlőségnek az előmozdítását és a nőkkel szembeni erőszak elleni fellépést szisztematikusan minden kétoldalú és többoldalú kapcsolat egyik sarokkövévé kell tenni, különösen azon harmadik országokkal fenntartott kapcsolatokévé, amelyekkel az EU társulási és együttműködési megállapodást írt alá;
- C. mivel az érdekvédelem folytatja a nők emberi jogainak világszerte való előmozdítása és tiszteletben tartása megerősítését, továbbra is kihívást jelent bizonyos, a nőket és lányokat

hátrányosan megkülönböztető kulturális és hagyományos hiedelmek és gyakorlatok kezelése;

- D. mivel a nők ellen irányuló erőszak és megkülönböztetés minden formáját – közte a szexuális zaklatást, a női nemi szervek megcsonkítását, a nők kereskedelmi célú szexuális kizsákmányolását, a nemi alapú erőszakot és a közeli kapcsolatban állók közti erőszakot és a gazdasági és társadalmi megkülönböztetést – semmivel sem lehet igazolni, semmilyen politikai, szociális, vallási vagy kulturális alapon, vagy népi, vagy törzsi hagyomány alapján;
- E. mivel a nők szerepe és teljes mértékű részvétele a politikai, gazdasági és szociális szférában alapvető fontosságú, különösen a háborút követő békeépítő folyamatokban, a demokratikus átmenet tárgyalásaiban és a konfliktusrendezési, megbékélési és stabilizálási folyamatokban;
1. ismételten kijelenti, hogy a nők jogai helyzetének és előmozdításának, a nemek közti egyenlőségnek és a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemnek szerves részét kell képezniük azoknak az emberi jogokra vonatkozó uniós párbeszédnek, amelyeket azokkal a harmadik országokkal folytatnak, amelyekkel az EU együttműködési vagy társulási megállapodást írt alá;
  2. kéri, hogy a nők jogaira és a nők helyzetére szisztematikusan térjenek ki a küldöttségi utazások és hivatalos látogatások során az európai parlamenti képviselők rendelkezésére bocsátott tájékoztatókban;
  3. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nemzetközi szinten foglalkozzanak a nőkkel szembeni erőszaknak, valamint az emberi jogok megsértése nemi dimenziójának kérdésével, különösen a kétoldalú társulási megállapodások, továbbá az érvényben lévő vagy tárgyalás alatt álló nemzetközi kereskedelmi megállapodások összefüggésében;
  4. támogatja a latin-amerikai országok arra irányuló erőfeszítéseit, hogy kellő gondossággal teljesítsék kötelezettségeiket a nők és a lányok ellen elkövetett gyilkosságok megelőzése, figyelemben részesítése, kivizsgálása, büntetőeljárás alá vonása, szankcionálása és jóvátétele vonatkozásában; felszólítja a Bizottságot, hogy a politikai párbeszéd, különösen pedig az emberi jogi párbeszéd során rendszeresen térjen vissza a témára, és ajánlja fel együttműködését, hogy a biregionális partnerség keretében megoldást találjanak a nők elleni erőszak, illetve a nők és a lányok ellen elkövetett gyilkosságok felszámolására;
  5. üdvözli a EU emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőjének kinevezését és felkéri őt, hogy fordítson különleges figyelmet a nők jogaira és a nemek közötti egyenlőségre, illetve tegyen konkrét intézkedéseket ezek előmozdítására;
  6. üdvözli a sértettek jogaira vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2012. szeptember 12-én elfogadott 2011/0129 (COD) irányelvet, amely célzott és integrált támogatást biztosít a sajátos szükségletekkel rendelkező áldozatok, így a szexuális erőszak áldozatai, a nemi alapú erőszak áldozatai és a közeli kapcsolatban állók közötti erőszak áldozatai számára, beleértve a traumakezelést és tanácsadást is; ezért felhívja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy a külső politikákban mozdítsák elő a nemi alapú erőszak áldozatai büntetőeljárásban

biztosított jogainak szóban forgó megerősítését;

7. mélységes aggodalmának ad hangot a nemi alapú erőszak világszintű megnövekedése miatt, és úgy véli, hogy ez az egész világot sújtó válság egyik következménye; különösen aggódik a nők és a lányok ellen elkövetett gyilkosságok növekvő száma miatt Mexikóban, valamint Közép- és Dél-Amerika más országaiban, és megállapítja, hogy ez az általánossá váló erőszak és strukturális megkülönböztetés részét képezi; mélységesen elítéli a nemi alapú erőszak valamennyi formáját, a nők és a lányok ellen elkövetett gyilkosságok formájában megmutatkozó abnormális bűncselekményeket, e bűncselekmények büntetlenül hagyását, ami további ösztönzőt jelent a gyilkosok számára;
8. elismeri a demokrácia és az emberi jogok európai eszközének (EIDHR) a nők jogainak védelmezésében, illetve a nők jogai védelmezőinek védelmében játszott építő szerepét, emlékeztet továbbá arra, hogy a demokráciával együtt jár a nők közéleti részvétele, amint azt az arab tavaszt követő események mutatják;
9. emlékeztet rá, hogy a nők politikai életben való teljes körű részvétele nem korlátozódik a női jelöltek és választott képviselők számára vonatkozó, statisztikai természetű célkitűzésekre, és arra, hogy a nők és férfiak közti egyenlőség biztosításának alapja a nők jogaival kapcsolatos problémakör számba vétele a politikák kidolgozásakor, valamint a nők a közélet, a politikai és gazdasági élet minden szegmensében való szabad és tényleges részvétele;
10. felkéri az EKSZ-t, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy minden külső fellépéssel kapcsolatos politikába és pénzügyi eszközbe foglaljanak bele nemi alapú megközelítést a nemek közötti esélyegyenlőség növelése céljából, hozzájárulva így a nemek közötti egyenlőség és a nők jogainak előmozdításához, valamint a nőkkal szembeni erőszak elleni küzdelemhez;
11. hangsúlyozza, hogy fontos a nők szerepe és teljes mértékű részvétele a politikai és gazdasági döntéshozatalban, különösen a háborút követő békeépítő folyamatokban, a demokratikus átmenet tárgyalásaiban és a konfliktusrendezési, megbékélési és stabilizálási folyamatokban annak érdekében, hogy növeljük a figyelmet és a tudatosságot a nők által számos harmadik országban a demokratizálódási folyamat során elszenvedett megkülönböztetés felszámolása céljából;
12. ismételten kijelenti, hogy valamennyi nőnek alapvető joga a közegészségügyi rendszerekhez való hozzáférés, különös tekintettel az Egészségügyi Világszervezet meghatározása szerinti egészségügyi alapellátásra és szülészeti-nőgyógyászati ellátásra;
13. úgy véli, hogy a nők szóban forgó tényleges részvételének biztosítása érdekében – tekintettel arra, hogy jelenleg mind a politikai, mind a civil társadalmi szervezetekben alulreprezentáltak – a nemekkel kapcsolatos kérdésekre vonatkozó képzési és kísérő modulokat kell előirányozni mind az európai alkalmazottak, mind a helyszínen lévő nők számára, hogy hatékonyan hozzájárulhassanak a szóban forgó békefolyamatokhoz és vitarendezéshez;
14. üdvözli, hogy a legtöbb európai uniós választási megfigyelő küldöttség tagjai között nemekkel foglalkozó szakértő is van, illetve hogy figyelmet szentelnek a nők választási

folyamatokban történő részvételének, felkér továbbá a megfigyelő küldöttségek jelentéseiben foglalt következtetések nyomán követésére;

15. hangsúlyozza a férfiak és a nők közötti nagyobb egyenlőség fontosságát az uniós választási megfigyelő küldöttség összetétele szempontjából, mert az hozzájárul a nők választási folyamatban és közéletben való részvételének tudatosításához és előmozdítja a nemek és a nők jogainak egyenlőségét a demokratizálódási folyamatban lévő harmadik országokban;
16. hangsúlyozza a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete (EIGE) által a nemek közötti valódi esélyegyenlőségre vonatkozó adatok gyűjtésében, kezelésében és terjesztésében nyújtott konkrét támogatás jelentőségét.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	10.10.2012
A zárószavazás eredménye	+ : 27 - : 0 0 : 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Regina Bastos, Edit Bauer, Andrea Češková, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Járóka Livia, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Barbara Matera, Morvai Krisztina, Norica Nicolai, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Raúl Romeva i Rueda, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Britta Thomsen, Anna Záborská
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Izaskun Bilbao Barandica, Minodora Cliveti, Mariya Gabriel, Ulrike Lunacek, Ana Miranda, Chrysoula Paliadeli, Antigoni Papadopoulou, Angelika Werthmann

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	6.11.2012
A zárószavazás eredménye	+: 47 -: 0 0: 4
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Pino Arlacchi, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Takis Hadjigeorgiou, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Marek Siwiec, Laurence J.A.J. Stassen, Inese Vaidere, Sir Graham Watson, Karim Zéríbi
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Laima Liucija Andrikiienė, Véronique De Keyser, Norbert Neuser, Alf Svensson, László Tőkés, Ivo Vajgl, Alejo Vidal-Quadras
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Leonidas Donskis, Jolanta Emilia Hibner, Michèle Striffler, Rui Tavares, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein